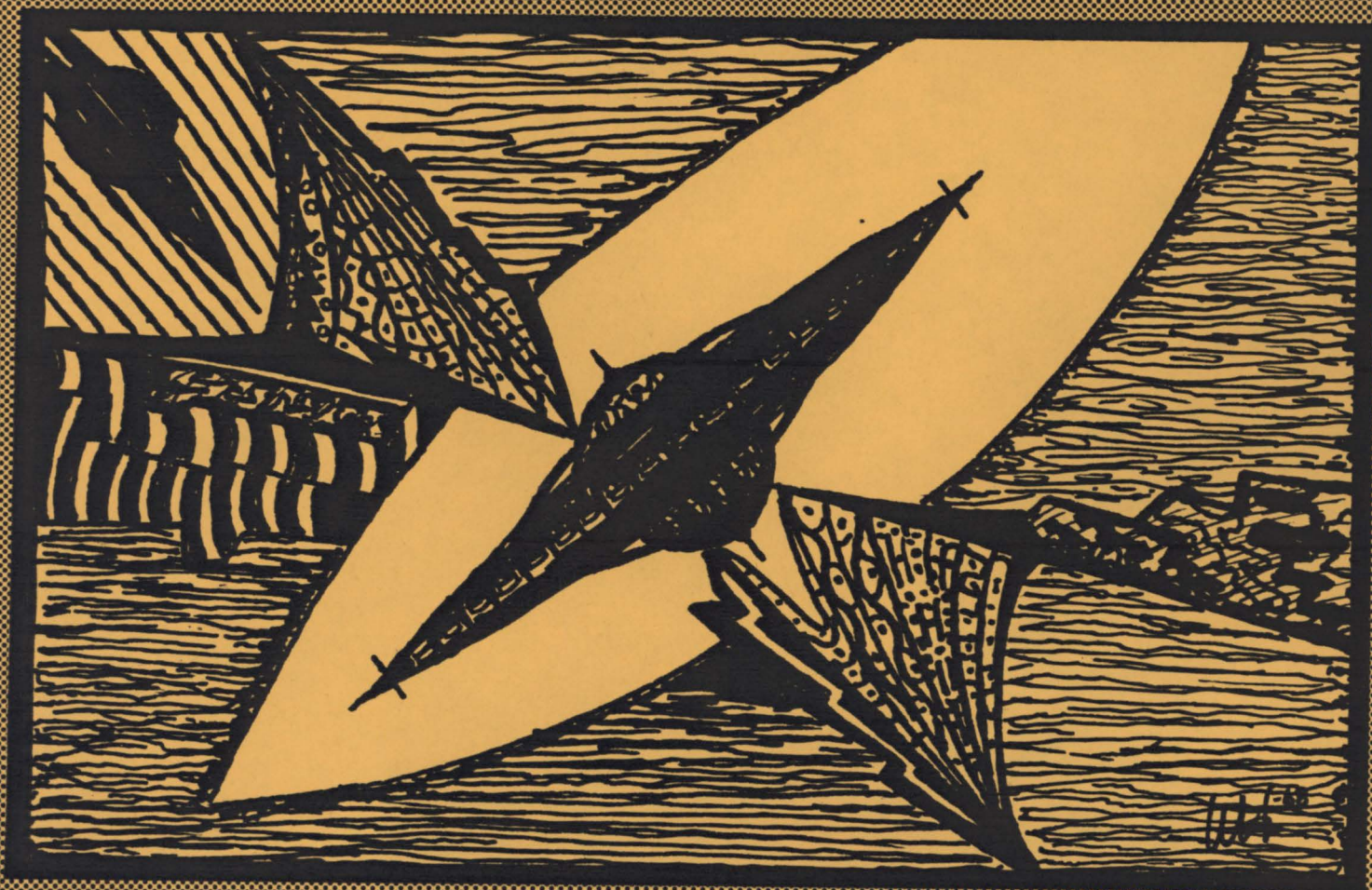

SVÄVAREN

UFO-CENTER, KARLSKOGA
FÖRENINGENS
ORGAN

DATUM: 1980*05*22

NR 3/80

INNEHÅLL:

*LEDARE
*MOTION NR 8
*MYSTISK FLYGANDE "BUSS"
ÖVER FILIPSTAD
*AKTUELLT OM SOLEN
*INTERVJU: JAKUES VALLEE

*TEFAT TAR KAFFEPAUS
*TRE KLASSISKA UFO-FALL
*SF-INFORMATION
*SF-NOVELL: "SAGOGRIPEN"
*KLIPPT&SKURET

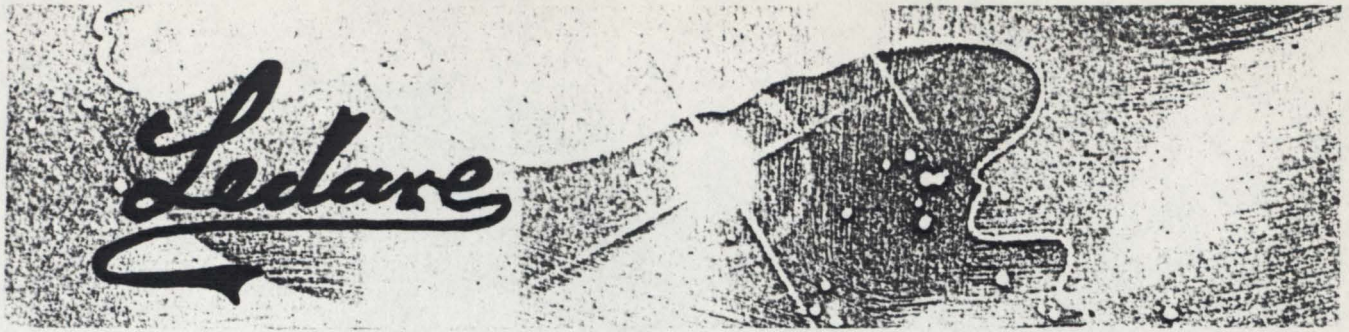

UFO-CENTER
KARLSKOGA
c/o Owe E. Lewitzki
Bladvägen 25
0586-376 78
691 00 Karlskoga

UFO-CENTER
KARLSKOGA
c/o Owe E. Lewitzki
Bladvägen 25
0586-376 78
691 00 Karlskoga

Hej på dig UFO-vän!

Ja, nu är sommaren här och detta nummer av SVÄVAREN är tänkt att vara sommarnummer. Ha det så skönt på badstranden eller i hängmattan medan du läser SVÄVAREN, som vanligt, fylld med mycket intressant 'läsa'! Jag vill speciellt rekommendera intervjun med Jaques Vallee som här presenterar en något annorlunda syn på UFO frågan. Kan vara mastigt att läsa, men vi ville inte korta av den, då vi i redaktionen tyckte att den har så mycket att ge.

Riksorganisationen UFO-Sverige har som bekant hållit riksstämma i Enköping och det hände en del saker vilka har stor betydelse för UFO-Sveriges framtid. På de interna förhandlingarna behandlades många motioner och en av de i vår mening viktigare kan du läsa i en förkortad version längre fram i detta nummer.

Vår egen motion (finns med i SVÄVAREN nr 2/80) väckte en heldel uppståndelse och diskuterades flitigt. Som väntat antogs den med stor majoritet. Men vår förvåning blev mycket stor när Föreningen UFO-Information, som tidigare ingen känt till, genom ombud deklarerade att dess 'styrelse' inte kunde acceptera Riksorganisationens demokratiska linje i frågan och meddelade att föreningen med omedelbar verkan utträdde ur Riksorganisationen UFO-Sverige. Föreningarna UFO-Falun och UFO-Syd följde Föreningen UFO-Information i vårt tycke naiva exempel. Därefter lämnade dessa föreningars ombud demonstrativt mötessalen och riksstämman trots, att förhandlingarna ännu ej var avslutade.

Genom detta kollektiva handlande antar vi att de berörda föreningarna redan på förhand gjort upp att, om UFO-CENTER KARLSKOGA's motion gick igenom, så ville man inte längre ha någonting med UFO-Sverige att skaffa.

Allt tidigare prat om demokratiska föreningsformer och sammanhållning UFO-intresserade emellan var tydligen som bortblåst. Man kunde inte ens själv ställa opp på riksstämman för att försvara sin ståndpunkt utan istället skickas ombud med låsta direktiv, utan möjlighet att, som brukligt, förhandla fram en lösning.

I vårt tycke praktexempel på hur man inte bör

agera i föreningssammanhang visades av ordföranden(?) i Föreningen UFO-Information, vilken tydligen inte ens informerat sina egna medlemmar om beslutet att utträda ur UFO-Sverige. Säkert är, att om medlemmarna i den föreningen (UFO-Info), dvs vi alla inom UFO-Sverige, hade informerats om saken och fått utnyttja vår stadgeenliga rösträtt så skulle det hela ha fått en helt annan vändning. Tänkvärt är ju också, att ingen av 'medlemmarna' i Föreningen UFO-Information ens visste om att man över huvudtaget var medlem i den el. vilken styrelse den har! Och den föreningen hade huvudparten av mandaten i Riksorganisationen UFO-Sverige!

Detta är vad vår motion gick ut på, nämligen att rätta till dessa misshälligheter, som vi ser som skandal i svenskt föreningsliv. Vi är mycket glada över att Centralgruppen inte gjorde som vissa röster föreslog, nämligen att låta en så viktig motion, som UFO-CENTER KARLSKOGAS gå i papperskorgen. Motionen fick alla lokal-medlemmars stöd och, vilket ju bevisades på riksstämman, den har också majoriteten av UFO-Sveriges medlemmars stöd. Detta gör att det finns gott hopp om att UFO-Sverige fortsättningsvis kommer att fungera som en demokratisk sammanhållande länk för alla UFO-vänner.

Vad vi, UFO-Sveriges medlemmar, till vår häpnad upptäckte var att UFO-Sverige, genom ovanstående agerande från vissa personer, nu helt plötsligt stod utan rikstidning. Varför? Jo, UFO-Sveriges språkrör, tidningen UFO-Information, hade helt i smyg och utan medlemmarnas godkännande överförts till Föreningen UFO-Information och därmed gjorts till en lokal föreningstidning, men i UFO-Sveriges namn som rikstidning.

Vidare konstaterade vi, att UFO-Sverige nu står helt utan sitt medlemsregister, som under många år med stora ideella insatser hade samlat över 2000 adresser (=medlemmar). Vi får nu mycket svårt att kontakta våra medlemmar. Detta är ett skamgrepp av stora mått, som inte på några villkor gangnar UFO-saken. Med stor förvåning konstaterar vi hur personer som själv varit med om att bygga upp Riksorganisationen UFO-Sverige, ja till och med varit med att grunda den, nu försöker att sabotera och splittra allt detta igen.

Man kan bara huvudskakande konstatera att allt som dessa personer tidigare har anfört som kritik mot förra Årets Centralgrupp och vår tidigare mest aktiva medlem och PR-man UFO-vännen Thorwald Bertelsen, samt den mest aktiva föreningen, Köpings UFO Förening istället passar in på dem själva. Jag tänker då bl.a. på Nils Nilsen's häftiga och osmakliga utfall mot ovannämnda parter.

Men upp med hakan alla sanna vänner av demokrati och UFO. En ny rikstidning är under varande och kommer att utges i slutet maj -80. Redaktionen av tidningen UFO-SVERIGE-AKTUELLT har lovat att öppet redovisa sina förehavanden och sin ekonomi. Den kommer att helt skötas av personer utan personliga ekonomiska intressen på medlemmarnas bekostnad. Och framförallt, den kommer även att ta in kritiska röster och öppet redovisa medlemmarnas ris eller ros i in sändarspalterna. Den kommer också att försöka ha en mer öppen syn på UFO-frågan. Inget ont som inte har något gott med sig!??

Beträffande den nya tidningens ekonomi så har samtliga anslutna föreningar beslutat att försöka bidra med pengar. Naturligtvis i proportion till föreningarnas möjligheter. Vi får hoppas att dessa extrautgifter inte kommer att påverka UFO-föreningarnas övriga aktiviteter för mycket. Men med samlade krafter tror vi att det kommer att gå bra.

Möjligen måste det av oss planerade inköpet av UFO-CENTER KARLSKOGA's teleskop senare läggas. Men det är ju ganska klart, den nya tidningen UFO-SVERIGE-AKTUELLT, vilken UFO-Sverige är be-

roende av, måste prioriteras. Positivt är att redaktionen för den nya tidningen redan samlat in merparten av den erforderliga summan för att kunna trycka och distribuera sitt första 'gratis' PR-nummer för att värva prenumeranter samt nya/gamla medlemmar till riksorganisationen. Namn- och adressinsamlingen har gått över förväntan bra och vi hoppas snart vara uppe i den gamla medlemssiffran.

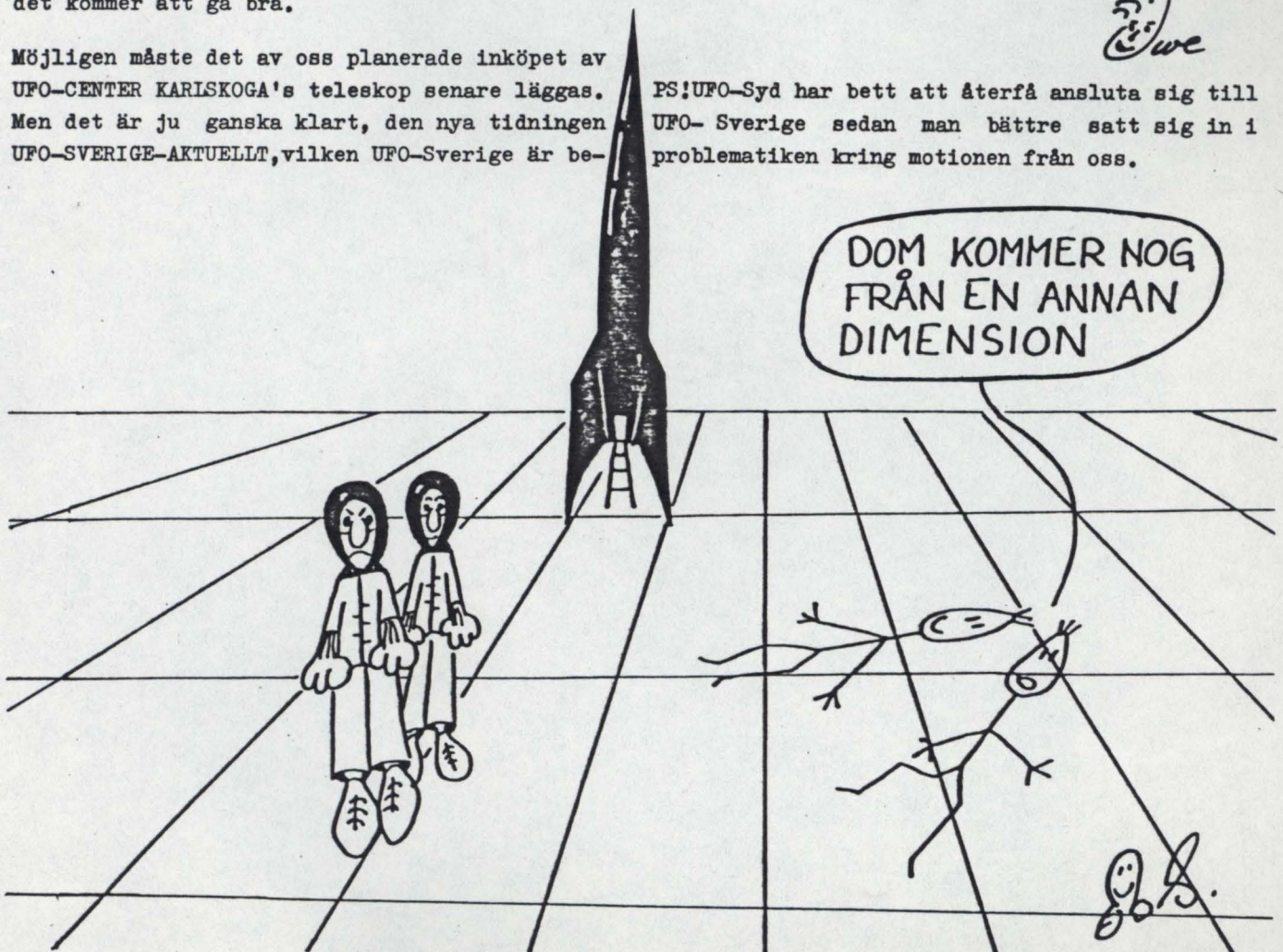
I detta sammanhang vill jag vidarebefordra en vädjan från Centralgruppen om ev. bidrag även från enskilda medlemmar. Alla bidrag, stora som små är välkomna! Skicka pengarna till UFO-Sveriges Stödfond, postgiro 23 90 52 - 4, eller tag kontakt med oss i styrelsen så förmedlar vi. Kontakta oss också omgående om du kommer på flera personer som vill prova UFO-SVERIGE-AKTUELLT och förhoppningsvis också vill prenumerera på den, samt därigenom bli medlem i UFO-Sverige.

Till sist, ett varmt tack till Enköpings UFO-Förening för nedlagt arbete i samband med den mycket intressanta och informativa UFO-Riksstämman 1980. Den blev mycket lyckad, trots att vissa föredragshållare inte kunde eller ville ställa opp.

VÄLMÖTT PÅ VÅRA TRÄFFAR och glöm inte säsongsavslutningen i Jungfruboda den 7 juni 1980.

Ewe

PS! UFO-Syd har bett att återfå ansluta sig till UFO-Sverige sedan man bättre satt sig in i problematiken kring motionen från oss.

MOTION NR 8

Vid UFO-Sveriges riksstämman i Enköping 22 mars framlades en motion av Stockholms UFO-förening, som vi anser vara så angelägen, att vi bör publicera den. Nedanstående är en av oss förkortad version.

MOTION ANG. INRÄTTANDE AV UFO-SVERIGES FORSKNINGSARKIV

UFO-Sverige har nu verkat under ett stort antal år och verksamheten kan sägas ha varit inriktad på att påvisa för den svenska allmänheten och de svenska myndigheterna, att något märkligt finns och att det förtjänar ett seriöst studium.

Ett av resultaten av föreningens arbete (tack vare de lokala UFO-grupperna) har blivit att de flesta svenska UFO-fall dokumenterats i rapporter, bandinspelningar, foton osv. Varje enskild rapport ingår i den grundstatistik, som UFO-Sverige regelbundet publicerar och exceptionella rapporter publiceras i medlemstidningen. Under de år som gått har alltså en avsevärd mängd material samlats i UFO-Sveriges arkiv.

UFOLOGIN över hela världen håller nu på att gå in i sin andra utvecklingsfas. Från att huvudsakligen ha arbetat med utgångspunkten ATT NÅGOT MÄRKLIGT FINNS vill man nu gå vidare och försöka undersöka VAD DET ÄR. I denna 2:a utvecklingsfas intresserar man sig mindre för enskilda fall, som verkar falla inom någon enskild förklarings-hypotes, utan inriktar verksamheten på att söka bakomliggande mönster gemensamma för samtliga fall.

En förutsättning för ovanstående är att seriösa forskare har tillgång till ett brett rapportmaterial. DET ÄR HÖG TID ATT VI INOM UFO-SVERIGE BÖRJAR UTNYTTJA VÅRT UNIKA RAPPORTMATERIAL OCH FÖRBEREDE DESS ANVÄNDNING FÖR ATT FÅ EN KLARARE BILD AV VAD ÄR DET?

En viktig aspekt i sammanhanget är att vårt svenska rapport-material måste göras tillgängligt för den internationella UFO-forskningen (representerad av t.ex. Hynek och Vallee).

Med hänvisning till ovanstående föreslår vi:

1. Att riksstämman ger styrelsen i uppdrag att utarbeta de principiella och praktiska förutsättningarna för en vetenskaplig bearbetning av det svenska UFO-materialet.
2. Att aktivt söka kontakter med kvalificerade personer inom och utom UFO-Sverige som kan tänkas lämpliga vid bearbetningen av det svenska materialet.
3. Att skaffa sig en konkret bild av storleken av rapport-materialet och undersöka vilka enkla biblioteksmässiga uppstruktureringar som omedelbart kan sättas igång.
4. Att undersöka var och hur Rapportarkivet lämpligen skall förvaras.
5. Att ta kontakt med A F U (Arbetsgruppen För UFO-forskning) för att inhämta professionella råd och uppläggning av forskararkivet och för att diskutera ev. samarbete.
6. Att en tidpunkt fastställs då styrelsen skall ge medlemmarna en rapport via medlemstidningen om hur arbetet med att lägga upp UFO-Sveriges forskningsarkiv har framskridit.

STOCKHOLMS UFO-FÖRENING

Motionen undertecknad av Christer Nordin/ordf. och Jan Fjellander.

När katten är borta, dansar råttorna på bordet, brukar man ju säga. När UFO-Sverige har riksstämman, ser man mystiska flygande föremål över stora delar av mellansverige. Ja, t.o.m. från Enköping, där årets riksstämman hölls, rapporteras det om en UFO-observation. Den märkligaste observationen gjordes enl. vårt förmenande i Filipstad...

FLYGANDE 'BUSS' ÖVER FILIPSTAD

Det hände alltså i Filipstad på kvällen den 22 mars. Klockan var 21.40 när f.d. polismannen Nils Frankén och hans bror Ivar var ute för att rasta hunden. När de kommer till korsningen Kilgatan-Finnshyttegatan, ser de plötsligt lågt på himlen i väster ett intesivt ljus. "Det var som en skarp cykellykta", berättar Frankén. Sekunden senare närmar sig ett underligt föremål på c:a 100 meters höjd.

- Det såg ut som framändan på en buss. Det var ungefär 2½ meter brett och 3 meter högt och fyrkantigt. Utefter övre kanten och sidorna fanns en ljusramp. I övrigt var det svårt att se några detaljer, eftersom det var ganska mörkt.

Efter ytterligare någon sekund kan de se föremålet från sidan.

- Det var långt som en lastbil med timmersläp, kanske 14-15 meter. Så fanns det en 8-10 meter lång ljusramp, som ett fönster. "Fönstret" var ungefär 80 cm högt och lyste med ett svagt rött sken, som ett eldsken. Inget ljud hördes, möjligtvis ett svagt sus.

Föremålet färdas på så låg höjd, att det döljs av ett trevåningshus, som det passerar över i slutet av Kilgatan. Observatorerna får därför aldrig tillfälle att se objektet bakifrån. Observationstiden beräknar Nils Frankén till 3-4 sekunder och den sträcka under vilken föremålet kunde observeras till omkring 500 meter. På frågan om vad föremålet verkade vara konstruerat av för material, svarar han, att det var svårt att se på grund av mörkret men han uppfattade det som om "skalet" var av metall.

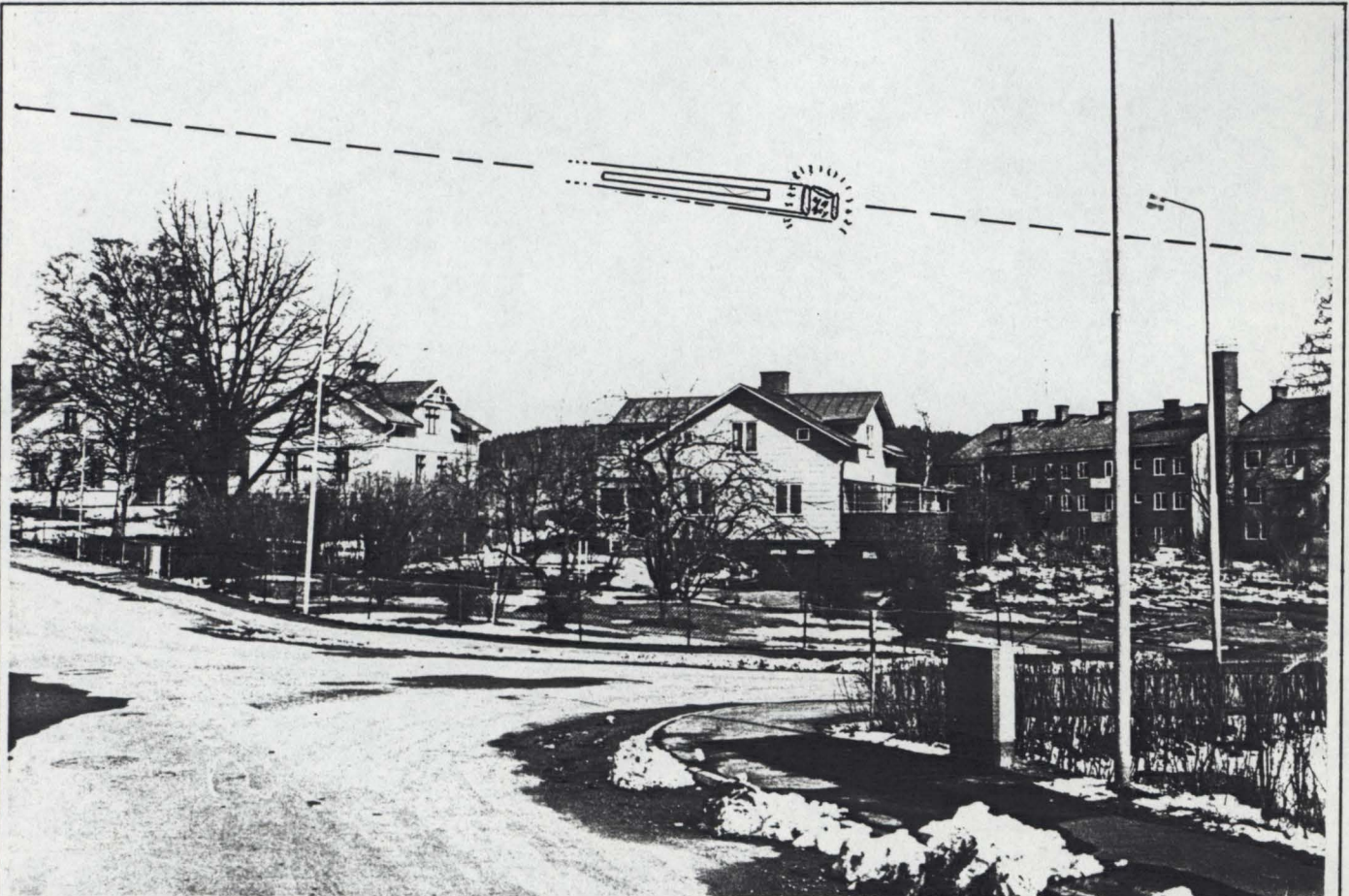
- Föremålets konturer var svåra att se eftersom det var mörkt mot mörk himmel. Det kunde lika gärna ha varit grönt eller blått, det gick inte att se.

Ljusramperna på föremålet kastade inget ljus på marken och ingenting syntes innanför "fönstret" på långsidan. En pojke som lekte med sin hund längre ned på Kilgatan, observerade aldrig föremålet, trots att det for praktiskt taget parallellt med gatan.

Vädret var klart hela kvällen.

F d Polismannen Nils Frankén.

Korsningen Klintgatan-Finnshyttegatan i Filipstad där Nils Frankén och brodern såg det mystiska föremålet passera på låg höjd över hustaken. Här, med inprickad ungefärlig bana, samt skiss enligt Frankén.

AKTUELLT OM SOLEN

Ja det är oroligt på solen just nu. Vi har nämligen f.n. ett solfläcksmaximum och därmed också hög aktivitet på solen. Solfläckarnas storlek och antal varierar ju i regel i perioder om 11 år, men vissa tidsförskjutningar kan förekomma. Senaste solfläcksmaximum var 1968 och nu är det alltså dags igen, efter litet drygt 11 år.

Den här gången är fläckarna flera och större än på 20 år, så årets maximum är kraftigare än vanligt. Solfläckarnas storlek varierar mycket, liksom varaktigheten. En normal fläck, med en diameter på några tusen kilometer, försvinner på ett par dygn, medan de största fläckarna kan finnas kvar i månader. En sådan fläck är en mycket stor företeelse, den kan ha en diameter på mer än 50 000 km. Man skulle alltså kunna lägga 4 jordklot i rad från kant till kant på en sådan fläck. Den 5:e april i år observerades fyra stora och ett antal små fläckar, som tillsammans täckte ett 300 000 km brett område av solskivan.

Solfläckarna är mörkare än solens övriga yta eftersom temperaturen är ungefär 1 500 grader lägre i en fläck. Detta innebär, att temperaturen i en fläck är c:a 4 500 grader, då solytans temperatur normalt är nästan 6 000 grader.

Vid solfläcksmaximum uppträder också andra aktiviteter på solytan i större mängd än normalt. I närheten av solfläckarna bildas s.k. flares, som är eruptioner där laddade partiklar slungas ut från solen. Den energimängd som utvecklas vid en stor soleruption är ofantlig. Det rör sig om 10^{25} joules, vilket skulle räcka för hela jordens energiförsörjning i 10 000 år.

Strömmen av laddade partiklar som slungas ut, den s.k. solvinden rör sig med flera hundra kilometer i sekunden. Den når jorden på ungefär ett dygn. Solvinden framkallar störningar i jordens magnetfält, vilket medför radiostörningar och kraftiga norrsken. I år borde vi alltså kunna få se dessa vackra fenomen.

Solfläckarna tros också kunna påverka oss på andra sätt, bl.a. skulle de kunna påverka skördarnas storlek. Numera anses att solen, utöver de ovan nämnda 11 årsperioderna, också varierar på andra sätt. Man tror sig kunna påvisa variationer i solaktiviteten med en period av ett par hundra år. Dessa variationer tycks kunna påverka vårt klimat. Något som talar för att sådana variationer förekommer, är att mätningar av kolisotopen ^{14}C i årsringarna på mycket gamla träd.

Hur hänger nu det ihop? - ^{14}C som är en radioaktiv typ av kolatom kan bara bildas i jordens atmosfär under inverkan av kosmisk strålning på kväveatomer. Kosmisk strålning är en extremt energirik strålning som kommer från rymden utanför vårt solsystem. När solaktiviteten är hög bildas i jordens magnetfält populärt uttryckt en sköld, som utestänger största delen av den kosmiska strålningen. Under sådana tider bildas endast liten mängd ^{14}C . Vid låg solaktivitet däremot, släpper den då mycket svagare s.k. skölden obehindrat fram rymdstrålningen varvid stora mängder ^{14}C bildas.

Då ^{14}C lagras i allt levande på jorden, kan man alltså i trädens årsringar mäta sig till när solaktiviteten har varit hög eller låg. Det går att spåra både de vanliga 11 årsperioderna och, vilket är av större intresse i detta fall, även de långa svängningarna.

Som exempel härpå kan nämnas, att den s.k. lilla istiden, den kalla period som inträffade under senare delen av 1700-talet kan spåras på detta sätt. Det visar sig nämligen att C 14-halten i trädens årsringar är högre än normalt från denna tid.

Man har även belägg för minst två kalla perioder med några hundra års mellanrum före år 1700, vilka man har funnit med samma metod.

Solen är alltså inte fullt så stabil som man tidigare har trot, och möjligen kommer man med fortsatt forskning fram till något samband mellan mycket långa fluktuationer och de verkliga istiderna, ännu kan dock inget bestämt sägas om orsakerna till dessa, även om många teorier finns.

Förutom temperatursvängningar, förekommer vissa andra variationer i strålningen från solen. Exempelvis gåtan med flödet av neutrinos (en elementarpartikel), men till detta återkommer jag någon gång i framtiden när litet mera fakta kommit fram.

Till sist en reflektion med anledning av det som skrivits här ovan. Är vi måhända på väg mot en ny kallperiod, det har gått ungefär 200 år sedan "Lilla istiden", eller är vi kanske rentav redan inne i en sådan period?

HAR DET INTE BLIVIT ALLT SÄMRE SOMRAR PÅ SISTA TIDEN?

Tore Gadde

Fotnot: C 14 kan lika väl som den vanliga kolisotopen C 12 ingå i koldioxid, vilken vid fotosyntesen upptas av trädens gröna blad.

Ytterligare en REFLEKTION ang solen.

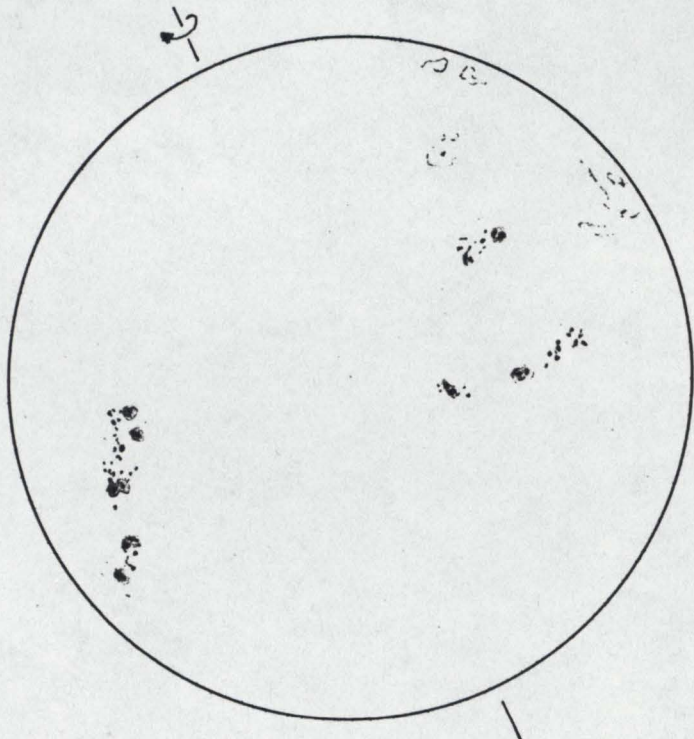
Hos oss, som går TBV-kursen "KOSMISKA KRAFTER och hur de påverkar oss", väcks helt osökt misstanken: Kan de längre variationerna, eller den ca 200-åriga solcykeln, ha sin orsak i planeternas lägen?

Speciellt då Jupiter och de övriga stora yttre planeterna, kanske med hjälp av Venus i ett visst förhållande. Jupiter har ju annars en omloppstid som korresponderar rätt bra med den lilla 11-åriga solfläckscykeln.

Men jag tänker mera på det fenomen vi kommer att kunna iakta om några år, då alla planeterna radat upp sig på samma sida av solen.

Det skulle kunna passa rätt bra med den ca 200-åriga storcykeln. Men detta får väl framtida forskning ta sikte på. En stilla undran bara, från en amatör.

OWE

SOLEN 19800411 KL 12,05

Väder: Svagt dis, byig vind, +9°C

Antal synliga fläckar: ca 70 (med KOWA-TELESKOP 25x först.)

JAQUES VALLEE

Intervju ur tidskriften OMNI

"När jag började min karriär inom vetenskapen, var huvudargumentet mot UFOs, att astronomer aldrig såg dem. Jag fann detta argument övertygande," säger Jaques Vallee, en av de verkliga förgrundsfigurerna inom UFO-forskningen. 1961 upptäckte han och andra satellitobservatorer något underligt från ovan. Ännu underligare var vad som hände därefter: Projektledaren raderade datatapen med det oidentifierade föremålet registrerat innan man körde programmet i datorn. "Jag tänkte," säger Vallee, "Här befinner vi oss på en välrenommerad institution och ser något, som vi inte kan förklara och förstör detta av rädsla för att bli förlöjligade. Detta var något som för mig åter aktualiserade frågan.

OMNI: Du har nyligen publicerat boken "Messengers of Deception" (Bedrägeriets budbärare), en studie inte om UFOs utan om tron på UFOs. Dina tidigare forskningar har varit koncentrerade till frågans fysiska aspekter. Varför har du ändrat inriktning?

VALLEE: Ända tills nyligen har det bara funnits två ståndpunkter: Den ena, som representeras av folk som Philip Klass och Jim Oberg, vilka anser att UFO-frågan är nonsens och den andra, som representeras av UFO-grupperna, som hävdar att vi har fått besök från någon rymd-civilisation. Jag har nu nått den punkt, där jag inte kan tro varken på den ena eller den andra. Jag vet att det inte bara är nonsens, därför att jag har pratat med alltför många människor som verkligen har sett något och vilkas vittnesmål jag respekterar. På samma gång kan jag inte tro på, att vi helt enkelt får besök av utomjordiska varelser, eftersom vi inte har några riktiga bevis för detta i befintliga data. Jag har frågat mig själv gång på gång, vad det kommer sig, att vi ännu inte efter så många år funnit den rätta metodiken att studera problemet. Och jag har insett, att vi gjort det typiska felet att leta efter en metod, när problemet i själva verket är mångfacetterat. Det är egentligen tre fenomen: det fysiska fenomenet, det psykologiska, vilket är vad det handlar om när någon kommer i nära kontakt med det fysiska, vad det än må vara, och slutligen det sociala fenomenet. Efter många års forskningar, har jag börjat tycka att denna tredje aspekt är betydligt intressantare än de två första. Allmänheten har nu hört alla argument mot UFOs och alla argument för UFOs. Folk är uttråkade av sådana debatter. Det behövs en ny infallsvinkel.

OMNI: Varför tror du folk är uttråkade?

VALLEE: Medan allmänheten blir gradvis alltmer intresserad av ämnet, blir den uttråkad av den gammalmodiga frågan om UFOs existerar eller inte. Det är ungefär som att fråga om Jesus har existerat eller ej. Du kan träffa tio vetenskapsmän, som säger sig kunna bevisa att Jesus verkligen existerat och tio andra, som med samma utgångsmaterial som underlag kan bevisa att han inte existerat. Det kan vara en intressant fråga för just dessa vetenskapsmän, men det är ingen intressant fråga för resten av oss därför att historiskt, socialt, kulturellt osv har kristendomen varit en realitet i århundraden. Om tillräckligt många tror på något, finns detta också till. För att parafrasera en av den moderna sociologins skapare, "Om männi-

skan tror att någonting är verkligt, blir det också verkligt i sina konsekvenser." Förväntan finns där. Det är vad jag kallar betingning. Om denna betingning kommer från en extern källa, från den mänskliga kulturen eller t.o.m. från ett kollektivt undermedvetande, som Jung föreslog, varifrån den än kommer finns förväntan där. Vi kan vänta oss sociala förändringar som en följd av denna tro, kanske även historiska förändringar. Det är detta nya perspektiv, som jag har försökt utforska i min nya bok, genom ett fullständigt avståndstagande från de metoder jag tidigare tillämpade.

Jag har ägnat ett flertal år till samtal med "kontaktmän" och observerat vad som hänt i kölvattnet på dessa mycket underliga rörelser i Amerika, Spanien, Frankrike och åtskilliga andra länder.

OMNI: Tror du att det finns en realitet bakom UFO-rapporterna?

VALLEE: Jag påstår inte att upplevelserna bara är något som finns i vittnenas fantasi. Jag tror absolut att det finns en fysisk påverkan, fast jag inte vet vad det är. Det verkar vara elektromagnetisk energi i form av mikrovågor på ett mindre område och ett intensivt färgat ljus. Men det måste vara något annat också på grund av de mycket säregna egenskaper på de ljusstrålar som beskrivs. Har du någonsin sett en ljusstråle, som endast varit 10 meter lång? Detta om vad vi vet när det gäller den fysiska påverkan. Vi befinner oss inte i en normal situation sett ur vetenskaplig synpunkt. Vi har att göra med ett fenomen som definitivt kan ha intelligent anknytning. Eftersom vi har att göra med ett fenomen som partiellt är av högre intelligens än vi, och det är en av de hypoteser som vi måste ta hänsyn till, måste våra forskningsmetoder modifieras.

OMNI: Jag vet att du har studerat 1000-tals vittnesrapporter. Finns det några genomgående egenskaper som för dig verkar vara klara bevis för fysisk påverkan av något slag?

VALLEE: Vid en dator-studie jag nyligen gjorde med element ur uttalanden av olika vittnen, återkom om och om igen, att vittnena inte i första hand beskrev en färg, utan snarare ljus-skepnader och färger. Och dessa var påtagligt olika några naturfenomen, naturliga objekt eller kända farkoster. Vittnena beskrev företrädesvis ett område omkring 4 meter i diameter, antingen en diskusform, en sfär eller en cylinder från vilka elektromagnetiska krafter emitterades. De beskrev ett antal fysiska händelser i detta område.

Vittnena beskrev också en rad olika psykiska fenomen, inklusive "tidsförlust", desorientering och synbara hallucinationer. När jag talar om detta med psykologer är det några saker som omedelbart dyker upp. Om man kunde framkalla epileptiska anfall genom fysisk påverkan, skulle man kunna kopiera många av de företeelser som förekommer i samband med UFOs. Dessutom rapporteras ofta en oförmåga att kontrollera sina muskler tillsammans med ögonbesvär från smärtande ögonglober till tillfällig blindhet. Ibland uppträder märken på kroppen.

Det finns andra mönster också. De flesta observationer när det gäller närbakter eller landningar, sker på natten. En viss kurva när det gäller antalet observationer, har jag funnit vara genomgående i alla länder. Den visar att UFO-aktiviteten startar omkring kl. 18.00 och fördubblas mellan 19.00 och 20.00, tredubblas mellan 20.00 och 21.00, blir som intensivast strax före midnatt och minskar sedan succesivt i samma takt som människor går och lägger sig för att sova. En andra observations-topp uppträder strax före gryningen. Vid omkring kl. 6.00 åter-

går allting till det normala. Som sammanfattning kan man alltså säga att vi har att göra med en nattlig företeelse, som har förmågan att förändra människors uppfattning av verkligheten.

Jag har undersökt några fall, i vilka det varit möjligt att bestämma energinivån inom ett avgränsat område. Jag har fått fram siffror på tusentals kilowatt, en mycket hög nivå. Naturligtvis är det så, att vittnena återger sina intryck av en upplevelse i teknologiska termer, gärna som rymdfarkoster, eftersom det är det enda som för dem själva kan ge en förklaring till vad som hänt. Och det är vid denna punkt som vi måste bedöma var deras fysiska upplevelser slutar och psykologiska störningar tar vid.

OMNI: Vad anser du om de klassiska flygande föremålen, om vi bortser från närkontakter?

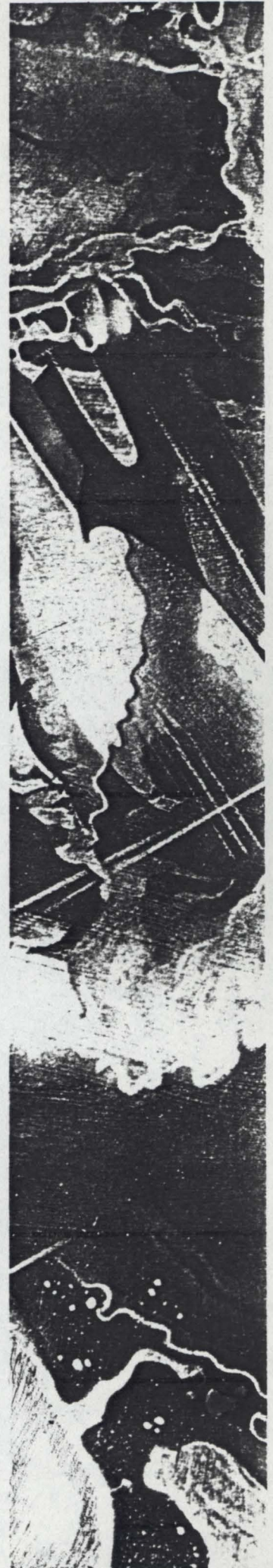
VALLEE: Jag har lagt ner mindre tid på att undersöka dessa eftersom man har mindre detaljerad information när objekten befinner sig högt upp på himlen. Jag koncentrerar mig hellre på något som är visuellt närmare, där det finns någon närliggande referenspunkt, exempelvis någonting placerat bakom UFOt, som ger en viss uppfattning om storleken och avståndet. Om vi finner något som blivit bränt på platsen i fråga, som ibland händer, kan vi, om vi känner till avståndet från referensobjektet, mäta den totala energin.

OMNI: Finns det, enligt din åsikt, något mycket bra foto eller någon film på UFOs?

VALLEE: Med kännedom om de omständigheter under vilka UFOs observeras, ska man inte vänta sig några bra foton eller filmer. Det verkar, som om de (UFOs) plötsligt dyker upp och lika plötsligt försvinner på platsen. De ses mycket sällan närma sig. Det typiska för närkontakter är, att de plötsligt bara finns där och ibland förintar. Under sådana omständigheter tar man inga bra foton. Det finns emellertid några intressanta bilder av punkter eller suddiga objekt på himlen. Ibland har människor sett något på nära håll och rusat in i huset för att hämta en kamera. När de hunnit ut igen, har objektet förflyttat sig långt därifrån. Resultatet blir en suddig bild. Jag tror dessa bilder kan ge viss information om de analyseras riktigt, men detta har ännu inte blivit gjort. De är inte heller den typ av foton, som publiceras i tidskrifter, eftersom de inte gör något bra intryck visuellt. De s.k. UFO-bilder som tidskrifter brukar publicera, visar sig i allmänhet vara bluff.

OMNI: Efter din egen erfarenhet från 1961 när du blev vittne till franska astronoms sätt att dölja en rapport om oidentifierade fenomen, vad blev din reaktion?

VALLEE: Jag började bygga ut ett kontaktnät i Frankrike och började med medlemmar av franska flygvapnet, franska astronomer och andra vetenskapsmän. Vi fann, att det fanns en hel del data, som aldrig blivit rapporterade. Min fru Janine och jag hade tillgång till en dator och vi tyckte det kunde vara intressant att se om det fanns likheter, som kunde uppfattas som ett mönster. Hennes första reaktion, liksom min, till UFOs i allmänhet var, att förhålla sig mycket skeptisk. Hon visste att det mänskliga sinnet är kapabelt till många påhitt och hon visade mig att många "kontakthistorier" var klassiska psykfall. Hennes reaktion till astronomer var cynisk. Vetenskapsmän är ju människor de också, precis som vi andra. När deras rykte hotades eller deras ideer ifrågasattes, reagerade de genom att eliminera obehagliga data. Om data inte passade deras förutfattade mening, avlägsnades de. Inte så bra för myten om vetenskaparens hederlighet.

OMNI: Vad var din första ingivelse, steg du fram och sade att här verkar ligga något bakom, som hålls dolt?

VALLEE: Nej, jag trodde inte att det var frågan om ett medvetet undanhållande av fakta. Något organiserat undertryckande förekom inte. De som undanhöll uppgifter, gjorde det för att de själva inte ville kännas vid dem. Franska flygvapnet undanhöll inte fakta. De gav mig tillgång till uppgifter utan svårigheter. De hade folk som samlade in data helt informellt, trots att de inte hade till uppgift att göra detta. Det skulle ha varit mycket lätt att dölja fakta, om man hade velat.

OMNI: Var det då inte irriterande, att höra UFO-supporters argumentera om alla de försök till undertryckande som förekom. Det finns alltid någon UFO-fan som tjuvar om hur US Airforce döljer hemliga dokument.

VALLEE: Det var karaktäristisk för UFO-anhängare speciellt i USA under 50-talet. När NICAP och den gruppens ledare major Keyhoe tryckte på för att få kongressförhör till stånd, tyckte jag det fanns viktigare saker att göra. I.Ex. studera fenomenet som sådant. När jag sammanställde den katalog av fall med UFO-landningar, som utgör appendix till boken "Passport to Magonia", upptäckte jag att jag betydligt lättare fick tillgång till flygvapnets dokument än UFO-gruppernas. Dessa grupper skapades av människor, som var angelägna om att avslöja sanningen, men som sedan aldrig publicerade sina data av rent egoistiska skäl. Om man läser igenom min katalog, finner man flera fall med landningar från flygvapnet än från någon av amatörgrupperna. Det säger en del.

OMNI: Det gör det. Säger det också något om att det skulle vara mer eller mindre nödvändigt för UFO-fans att tro på detta hemlighetsmakeri?

VALLEE: Det verkar vara vad sociologen Leon Festinger fann, när han studerade en UFO-kult. När något hotade utifrån, blev gruppen mycket starkare och även gruppens misslyckade försök till förutsägelser stärkte gruppen. Jag tror man kan påstå det om UFO-grupper i allmänhet. Men vid den tiden hände viktigare saker som inte stod klart för oss. Vi missade t.ex. den religiösa och mytologiska aspekten. Vi var alla professionella vetenskapsmän med rationell inriktning och vi lockades av något oförklarligt som möjligtvis kunde vara en rymdfarkost. På den tiden var det en ganska revolutionerande tanke.

OMNI: När var det?

VALLEE: Det var 1961-62 när de flesta astronomer skrottade åt projekt OSMA, som försökte upptäcka intelligenta radiosignaler från rymden. Vetenskapsmän hade sagt, att liv någon annan stans i universum var högst otroligt. Detta började att förändras, men det dominerande resonemanget ibland astronomer var, att det måste vara omöjligt att resa "därifrån och hit". Det fanns bara ett mindre antal människor som Carl Sagan, Drake och Bracewell som redan då förespråkade en forskning om utomjordiskt liv. De var ganska ensamma, så det var ganska vågat att säga, att UFOs var rymdfarkoster. Vi började söka efter bevis för att de kom från rymden, men vi kunde inte finna några. Radar som bevakar rymden verkade inte registrera några in- och utgående objekt med oavbruten bana. I stället beskriver många vittnen någonting som uppträder på stället. Som jag sade, så försvinner föremålet också ibland på stället. Ibland blir det suddigt och tonar bort. Andra gånger krymper det och blir till en punkt. Vad är det för slags rymdfarkost?

OMNI: Hur är det med de fall där man samtidigt ser något från ett flygplan och har radarkontakt?

VALLEE: Det har varit en hel del sådana. Det finns ungefär ett

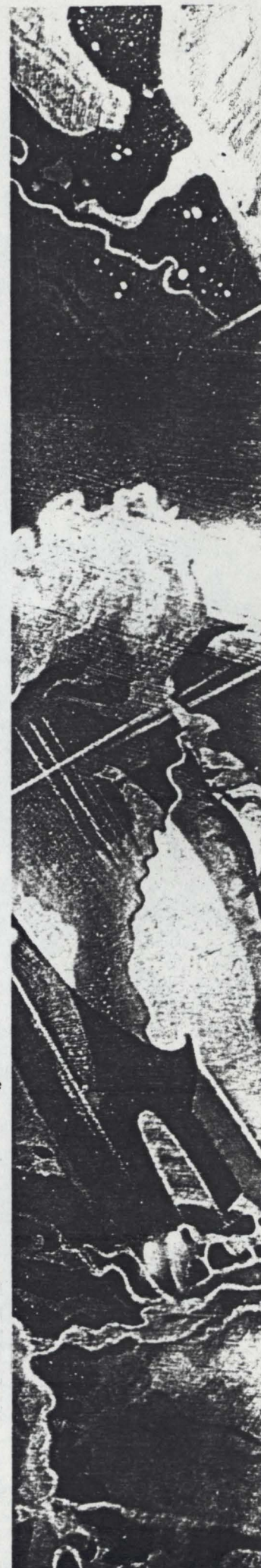
dussin fall i Airforces arkiv, som betecknas som oidentifierade. OMNI: Vad gör man med uppgifterna? Bestämmer man hastigheten och färdriktningen för UFOt för att vara säker på att det inte är ett jetplan?

VALLEE: Vi måste vara försiktiga innan vi fastställer några färdriktningar eller banor för de här objekten. Ord som banor och framdrivningssätt är missledande, eftersom de förutsätter ett fenomen som använder tid och rymd på samma sätt som våra luftburna farkoster. Om vi tror på vad vittnena säger, och jag tycker det är hög tid att vi börjar göra det, borde vi fråga oss vilka fysiska objekt de för tanken till. Vi kommer då fram till något helt annorlunda än vanliga flygplan eller rymdraketer, något som använder rymd och tid på ett helt annat sätt än våra nuvarande kunskaper i fysik ger kännedom om. När man talar med vetenskapsmän i teoretisk fysik kan de inte se något fel i detta beteende i princip. Det finns både makroskopiska och mikroskopiska objekt vars beteende avviker mot sunda förnuftsens uppfattning om tid och rum. Faktum är att vi ännu inte vet hur man framställer ett materiellt föremål, som skulle kunna uppträda och försvinna på stället. Det betyder inte att det är omöjligt. Den här typen av spekulationer verkar meningsfullare än att fråga sig vilken typ av banor och vad förslags framdrivningssystem UFOs använder.

OMNI: Okay, låt oss vara överens om att användandet av sådana ord kan verka missledande. Låt oss resonera om de fall där varelser av något slag har rapporterats. Vad anser du om bevisen för fysiska varelser?

VALLEE: Det är ett problem som förbryllat mig mycket. Jag har ägnat mycket tid åt att studera närkontakter, av vilka en tredjedel har innehållit varelser. Det var naturligt för oss i Frankrike, eftersom så många av våra tidiga rapporter var närkontakter. Vi spekulerade redan om sådant på den tiden, när man här i landet (USA) inte ens bland UFO-folk befattade sig med landningar. Grupper som NICAP skulle omedelbart ha placerat ett sådant fall under kategorin "knäppskalle". I Frankrike hade vi 100-tals sådana fall och det var omöjligt att bortse från dem. I några fall förekom vad folk kallade för humanoider, varelser som bär rymddräkter, som antyder rymdfarare. Det är inget fel på teorin att en humanoid skulle bära rymddräkt. Problemet var, att det samtidigt rapporterades om mänskliga varelser som andades vår luft och promenerade omkring normalt på jorden. Då konfronteras man med något som är mycket svårare att förklara om det rör sig om resenärer från yttre rymden. Enligt den vanliga rymdfarts-teorin, som många UFO-grupper förespråkar, har vi blivit upptäckta av någon främmande planet, som sänder forskarteam hit. Denna teori kan inte förklara vissa saker: Varför de har utvecklats som mänskliga varelser, varför de har samma typ av sinnesorgan som vi, ögon, öron, näsa osv, hur de kan vara anpassade till jordens gravitation. Du såg våra astronauter på månen. De kunde inte gå normalt. De här figurerna går normalt på jordens yta, de andas vår luft och man kan tyda ansiktsuttryck hos dem. I.o.m. att tolka ansiktsuttryck hos ett människan så närstående djur som en apa, är mycket svårt.

Ta t.ex. ett fall med ett pålitligt vittne som Mr. Masse, som bor i de franska alperna. Här har vi ett modigt, tillförlitligt vittne, tidigare ledare i franska motståndsrörelsen och välkänd i sina hemtrakter. Han har beskrivit för oss en närkontakt med två varelser som han aldrig sett förut och vilkas ansiktsuttryck han kunde tyda. De två varelserna är bara någon meter från honom och han känner sig paralyserad. Observera, att det inte är någon riktig förlamning, men han är oförmögen att röra sig under en lång stund efter ob-

servationen. Han förstår inte deras språk men ser uttryck i deras ansikten. Den mest troliga slutsatsen man kan dra av detta är, att de antingen är människor eller en produkt av den mänskliga fantasin på något sätt. Inte ens i sin vildaste fantasi, kan man tillskriva dem en främmande planets biologi om man inte börjar spekulera om konstgjorda människor.

OMNI: Vad du i själva verket påstår är, att mannen hade en mycket påtaglig psykisk upplevelse. Fanns det några fysiska bevis i form av spår i gräset eller liknande?

VALLEE: Javisst. Det fanns mycket tydliga avtryck över en ansevärd yta på marken. Det fallet har förresten undersökts av fem olika instanser från de franska myndigheterna, varje instans av helt olika orsaker. Samtliga kom till slutsatsen att vittnet hade sett ett genuint UFO. En annan intressant aspekt är att undersöka de s.k. kontaktmänniskorna, med vilka jag menar det stadigt ökande antal människor som beskriver en närkontakt där de tycker sig ha varit inne i eller mycket nära ett UFO. Även några av dessa fall har nu blivit undersökta.

OMNI: Har några av dessa gjort lika starkt intryck på dig som händelsen med Masse?

VALLEE: Ja, ett typiskt fall är det med Herbert Shirmer, highway patrolman från Ashland, Nebraska, som upplevde något 1967, där det verkade som om han "förlorat" tid. Han behandlades med hypnos, som upprepades av University of Colorado och gjordes ännu en gång vid ett annat universitet. Alla tre undersökningarna gav identiska resultat. Det förekom en intressant passus under trancen där han beskrev hur hans patrullbil stannade nära objektet och två humanoider kom emot honom. Han kunde inte röra sig. Han kunde inte sända ett radiomeddelande. Han kunde inte dra sin pistol. Vid ett tillfälle beskrev han en ljusblint. Allting fram till händelsen med ljuset hade ett fysiskt samband. Han befann sig i bilen. Han kunde känna bilen runt sig. Efter ljusblinten verkar det fysiska sambandet upphöra. Hypnotisören frågade t.ex. vad de gjorde nu och han sade att de tog ut honom ur bilen och han vandrade med dem mot objektet. Hypnotisören frågade hur han kunde veta, att han gick och han svarade att han visste att han gick därför, att han satte den ena foten framför den andra. Sedan frågade hypnotisören om han kände något tryck under sulan när han satte ned foten. Och han sa nej. Så något hände honom som var en del av hans verklighet. Men om du och jag hade varit där, är det inte alls säkert att vi hade upplevt samma sak. Det är den mest intressanta aspekten enligt min åsikt. Det är som om något hade avlägsnat en del av vittnets verklighet och ersatt den med något annat. Nu kan det kanske finnas en teknik att åstadkomma något sådant och kanske t.o.m. en teknik som behärskas av människor.

OMNI: Så vittnenas uppgifter är begränsade till deras egen sinnen, som är påverkade av något främmande, som kan ha samband med rymdfarare eller något annat.

VALLE: Just det.

OMNI: Jag skulle kunna tänka mig det som en hypotes. Vi har redan en, den klassiska rymdskeppsteorin, som innefattar interstellära rymdfärder och som beskrivs i filmen "Närkontakt av tredje graden". Nu säger du att det finns ett genuint fenomen, som skulle kunna vara ett försök till kommunikation.

VALLEE: Jag försöker motstå frestelsen att spekulera om vad denna kommunikation kan innebära. Vi behöver tre olika metoder. Vi måste titta närmare på UFOs fysiska egenskaper. Det har inte gjorts tillräckligt seriöst. Vi måste undersöka den fysiologiska effekten på vittnena. Här har vi åter igen något, som inte ens påbörjats. Så

måste vi se på fenomenets sociala egenskaper. Och jag tror att av dessa tre är den sociala sidan den viktigaste just nu. Den är viktig för att det här finns konkreta fakta. Vi vet t.ex. att en majoritet av USA:s befolkning tror på UFOs som ett icke naturligt fenomen, ett fenomen som inte kan förklaras av dagens vetenskapsmän.

Vi har en stegrande förväntan på kontakt med en främmande civilisation. Detta är krafter som är kapabla att förändra vår kultur. Det verkar vara en svängning mot det irrationella, som du själv noterade i din bok "Cults of Unreason". Skulden till det ligger delvis hos vetenskapsmännen själva. Vetenskapen har allt mer isolerat sig från allmänheten och därmed skapat ett gap som nu fylls av sekter med olika kulturer. Jag har umgåtts en tid med dessa människor och försökt lyssna till dem utan fördomar. Jag finner, att om man bedömer vad de säger ur rent logisk synvinkel saknar det förnuft, men från en känslomässig ståndpunkt, svarar det mot ett behov i vår kultur, ett behov som vetenskapen ignorerat.

Vetenskapen förlorade sin trovärdighet redan i slutet av den grekiska upplysningstiden när det irrationella kom att dominera i över tusen år. Jag tycker det verkar som om vi blivit fullmatade med kunskap.

OMNI: Om vi nu inkluderar detta till vår lista med hypoteser, har vi alltså den traditionella rymdskeppsteorin, vi har...

VALLEE: Låt mig nämna ytterligare tre teorier som jag undersöker i "Messengers of Deception". Dessa hypoteser, som enligt min mening inte blivit tillräckligt utforskade, tycker jag är alternativ till rymdskeppsteorin. Den tredje är den intressantaste. Den första är den om en hemlig operation med människor bakom. Många UFO-fenomen kan kopieras. Med de metoder vi har idag, kan vi åstadkomma effekter på vittnen som liknar dessa.

OMNI: Du menar att det kan vara myndigheterna som experimenterar med någon slags masspsykologi?

VALLEE: Jag tänker på något i större skala än en enstaka myndighet. Har du läst "A Bodyguard of Lies"? Det är en märklig bok av Anthony Cave Brown om skenoperationer under andra världskriget. Den beskriver en hemlig överenskommelse mellan brittiska, amerikanska och ryska underrättelsetjänsten som bestod i en serie av skenoperationer i syfte att lura Hitler.

OMNI: Jag kan ana något liknande i samband med UFO-fenomen.

VALLEE: Vi kan inte dra ut konsekvenserna för långt, men det finns ett antal UFO-observationer som kan få en att tänka på sådant bedrägeri. En andra intressant teori är om man antar att någon har tillgång till en teknologi helt skild från vad som finns i våra läroböcker. Det är ju möjligt att någon någongång råkat snubbla över en enkel princip, som medger ett alternativt sätt att använda fysiken på. Antag att någon bara råkade promenera in i en annan dimension och att denna upptäckt ledde till en parallell kunskapsgren som sedan förblivit en hemlighet.

OMNI: God ide! Och det finns en annan teori om att UFOs skulle vara ett försök till kommunikation från några utomjordiska varelser, men att den läcks ut precis och kamouflerat.

VALLEE: Just. Det är därför jag har föreslagit att vi tar itu med detta fenomen, som ett kontrollsystem. En annan sak som datorn visade ganska klart är att när man tittar på mönstret över UFOs aktivitet och jämför med Gallup-undersökningar om amerikanska folkets tro på UFOs, finner man en stadig ökning efter varje ny observationsvåg. I ett kontrollsystem betyder inte en enskild händelse någonting.

OMNI: Med alla dessa möjligheter i åtanke, vad har du för planer för framtiden?

VALLEE: På ett sätt, har jag just börjat. Det är oerhört spännande. Jag finansierar själv min forskning nu efter att ha lämnat alla de grupper jag tidigare tillhörde. Jag tycker att jag kan täcka ett större område med mina egna resurser och på min fritid. Jag arbetar nu med en mycket liten grupp vetenskapsmän. Försöker kontrollera informationen mycket kritiskt och jag försöker jobba enbart med de fall som inte publicerats, inte har rapporterats i tidningar och inte har undersökts av UFO-grupper.

OMNI: Din nya radikala syn på fenomenet kommer inte att glädja de traditionella UFO-fansen. Det är inte allt du säger som de önskar höra. De väntar sig, att ett rymdskepp ska landa utanför Stanford eller i närheten av Arc de Triomphe (triumfbågen) och detta kommer inte att hända.

VALLEE: Nåja, det kan det ju göra. Om någon av de här sakerna är produkter av ett bedrägeri av något slag, är det definitivt troligt att en landning kommer att ske. Jag menar, antag att det rör sig om en mörklägnings-operation i avsikt att manipulera allmänheten. Då kan man ju tänka sig någon fantastisk händelse, som allmänheten kommer att uppfatta som en landning.

OMNI: De kan tänkas göra något dramatiskt i den stilen, ja. Mycket intressant.

VALLEE: Jag påminns åter igen om skenoperationerna under andra världskriget när icke existerande arméer skapades ur intet. Med gummitanks och beväpnade truckar i öknen föreställande hela arméer under förflyttning. General Patton t.ex. var i södra England i åtskilliga månader med en hel armé som inte existerade.

OMNI: Mycket intressant. Okay, vi har diskuterat två av de tre hypoteserna från din bok, den psykologiska krigsföringen och det maskerade ingripandet. Vad är den tredje?

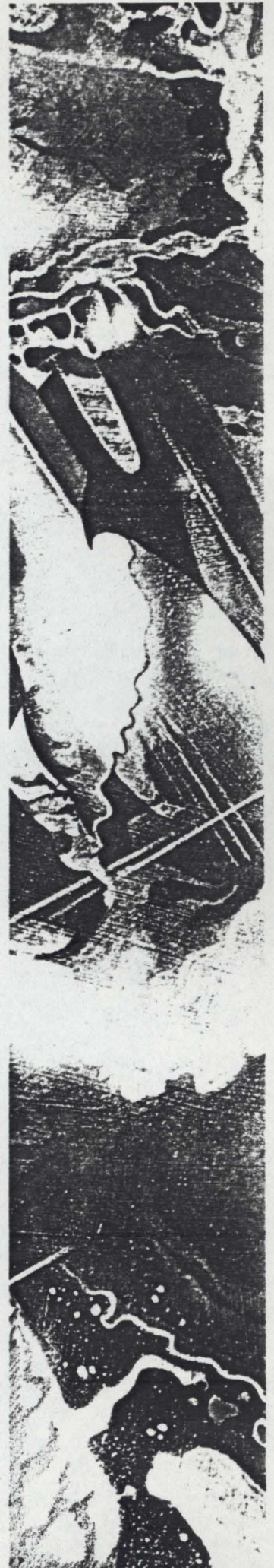
VALLEE: Den tredje hypotesen är den jag själv föredrar. Den har att göra med vår uppfattning av verkligheten. Det verkar som om nutida uppfattning av fysisk är en energi-fysik. Om information och energi är två sidor av samma sak, borde modern fysik ha en tvilling, informations-fysik, som gått förlorad någonstans. Mitt intresse för UFOs och andra uppenbart paranormala fenomen kommer inte från någon förväntan på kloka besökare från rymden. Som varande vetenskapsman i informations-teknik till yrket, ser jag på fenomenen som tillfällen att lära sig något om de speciella begränsningarna med den modell av universum, tid-rymdmodellen, som vi känner till och som tillfällen att försöka konstruera alternativa modeller.

Cartesianska koordinaterna som representerar tid och rymd, behöver enligt min åsikt inte vara annat än en kulturell konstruktion som en följd av uppfinningen grafisk papper. Om vi hade uppfunnit datorn före det grafiska papperet, hade vi haft en helt annan fysik idag, som kanske hade kunnat förklara UFOs. De Cartesianska koordinater må vara användbara inom fysiken, men de är ett dåligt sätt att presentera information. UFO-upplevelser är komplicerade informativa händelser. De verkar överträda de fysiska lagarna. Jag tror vi har mycket att lära genom att studera den processen.

Inledning och översättning: Acke Svensson

ENERGI

Omkring 1,5 kvadriljoner megawattimmar solenergi bombarderar jorden varje dag; mer än 28.000 gånger den kommersiella energimängden som används.

TEFAT TAR KAFFEPAUS

Följande artikel stod att läsa i dagstidningen Lansing, Michigan STATE REBULICAN år 1897.

William Megiveron väcktes av att någon knackade på hans fönster och ett starkt, bländande ljussken. När han klev ut i natten, ropade en röst ovanifrån till honom, att ljuset kom från ett luftskepp, som legat gömt bakom en molnbank ovanför sjön under dagen. En ankjägares misslyckade skott hade skadat luftskeppets vinge, som behövde repareras.

Enligt William blev han beordrad att göra iordning fyra dussin äggsmörgåsar och en kanna kaffe åt besättningen. Provianten hissades sedan ombord med en anordning lika stor som en lastvagn och betalning skedde i kanadensisk valuta. William säger vidare, att luftskeppet uppenbarade sig c:a 100 meter ovanför sjön men på grund av de starka sökarljusen, som fick omgivningen att lysa upp som om det vore mitt på dagen, kunde han endast skönja farkostens konturer. Han observerade ett rött ljus i varje ända på skeppet och uppskattade dess längd till minst en halv mile. Alla hans försök, att få komma obord möttes med ett "ha,ha" av besättningen. William säger, att han tror att besättningsmännen kom från antingen Kentucky eller Milwaukee eftersom de frågade efter en korkskruv. Om han bara hade deras adress, skulle han se till att de blev häktade för brott mot fiskelagen, eftersom ljuset från farkosten reflekterades så starkt i sjön, att det var hur enkelt som helst för besättningen att spetsa de största fiskarna på ett långt spjut.

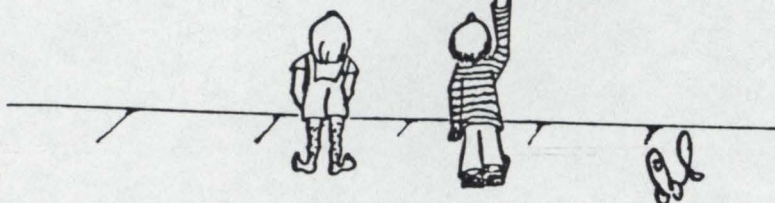
Just före gryningen gav sig skeppet iväg i riktning mot staden.

Källa: UFO, Operation Trojan Horse av John Keel

DET ÄR NOG ETT UFO

STATISTISKT SETT ÄR DET ENDAST 20% CHANS. DET KAN LIKA GÄRNA VARA SUMP GAS, VENUS, KULBLIXT MÅN, FLYGPLAN, MÄNNEN ELLER EN FLYGFISK

SPÖKPUMOR ANFALLER MÄNNISKOR???

Djuret är mer än 10 ggr så stort som en ekorre och har enorma huggtänder....

Det påstår i alla fall vittnen till det kattliknande djuret, som i 11(elfva:) år setts i Sussex, England. Alla fåglar i trakten har försvunnit, påstår en äldre dam. Djuret har slitit av barken på träd och attackerat människor.

Skogsvaktaren Frank Grey hade varit ute på en rekognoseringstur vid Farley Mount nära Winchester i Hampshire, när ett stort, tungt djur landade på hans rygg så att han föll främstupa. Han trodde sin sista stund var kommen då han fick se att det var en puma. Djuret försvann snabbt. Sammanlagt finns ca 950 observationer.

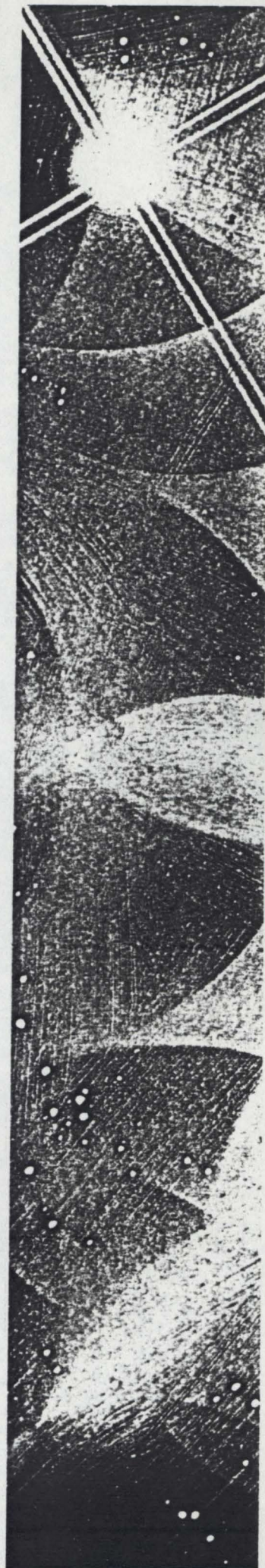
Den 23/9 1964 fann en viltvårdare i Hurtwood, Surrey, ett rådjur med bruten nacke och djupa rivsår och sedan stora, tydliga tassavtryck. Zoologer konstaterade att de tillhört en puma. Dagen därpå hittade en lantbrukare sin bortsprugna kalv i en skogsdunge svårt sargad av djupa, kraftiga klösmärken. I samma område hade en puma setts både den dagen och dagarna innan.

JS

SPÖKFLYGAREN

TT. 1 januari 1934, UMEA

På söndagsmorgonen strax före kl. 4 iakttogs enligt Västerbottens-Kuriren, över Sorsele samhälle, den s.k. spökflygarmaskinen flyga i nordlig riktning. en gjorde några lovar över stationsområdet. Iakttagaren påstår sig i det starka månskenet tydligt ha sett att det var ett stort monoplan med skidor eller flottörer, saknande alla igenkänningsmärken. Maskinen gick fram utan ljus och gled över samhället med franslagen motor. En del rapporter tyder på att maskinen under söndagskvällen återvände till Norge över Tärna. På lördags-eftermiddagen var flygplanet även synligt på ett flertal platser i nord-Norge

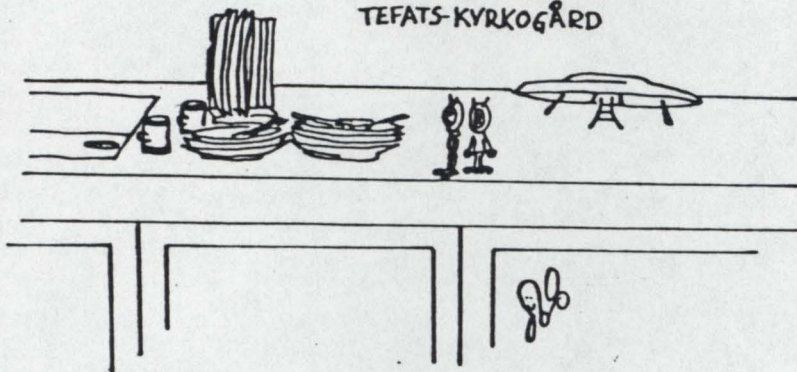

och övre Norrland. Läck vare det klara vädret kunde man även denna gång se själva maskinen. Kl. 6 på eftermiddagen passerade maskinen över Tärnaby. Den kom över norska gränsen på det vanliga stället, alltså Joesjö, och fortsatte i riktning mot Stensele.

- Vad är din mening om spökflygaren i Norrland?
- Den historien har jag listat ut för längesedan. Det är naturligtvis ryssarna som är ute och provflyger femårsplanen.
- !!!!

Söndags-Nisse 1934

AV ALLA SKROTADE CHASSIN
ATT DÖMA, ÄR DETTA EN
TEFATS-KYRKOGÅRD

TRE KLASSISKA UFO-FALL

Det är fredagen den 17 okt. 1952 i den lilla idylliska småstaden Oloron i sydvästra Frankrike. Det är strålande fint väder - inte ett moln på den klarblå himlen; klockan är 12.50.

Vaktmästaren vid stadens gymnasium, Yves Prigent, och hans familj ska just sätta sig till bords. Plötsligt ropar Jean Yves, en 14-årig som till vaktmästaren: "Pappa, kom och titta! Det är fantastiskt!" Föräldrarna och pojakens två bröder skyndar till fönstret. Framför deras ögon, mot norr, syns en cylinder, lång och rak, lutande i ca 45° i förhållande till horisonten. Föremålet rör sig långsamt i rak linje mot sydväst. Det bör befinna sig på ett avstånd av mindre än 2.000 m; den tycks vitaktig, men inte lysande; dess konturer är mycket tydliga.

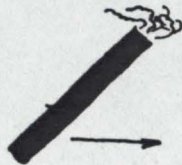
Från den klart och intensivt vita änden strömmar rök ut, som till formen liknar en fjäderbuske. Prigent, som under värnplikten sysslade med meteorologi, förser sig med en kikare för att bättre kunna observera den fantastiska synen. Men i det ögonblicket visar sig, alldeles intill föremålet, vid vars sidor man förut inte kunnat utskilja någonting, en svärm andra konstiga föremål, av mindre storlek. Sedda genom kikaren ser de ut som rödaktiga klot omgivna av en gul ring.

Föremålen förflyttar sig på himlen, två och två, följande en bana mer eller mindre i zickzack. När två av dessa flygande "ting" avlägsnar sig från varandra, bildas mellan dem ett vitaktigt sken liknande det som bildas av en ljusbåge.

"De flygande tefaten i Oloron", som de genast döptes till, lämnar efter sig en bred kondensstrimma, vilken långsamt dalar ner mot marken, under det att den upplöses.

Spåren av den syns på träden, ledningarna och på hustaken. Det är långa fibrer som ser ut som upprepat ullgarn (s.k. ånglahår, översättarens anm.) små knippen som snabbt blir gelatinartade, de flyger runt i luften och försvinner.

Fenomenet utspelar sig framför ögonen på ett 10-tal vittnen. En lärare på gymnasiet, Poulet, undersöker omsorgsfullt dessa fibrer, men han hinner inte göra analyser av dem innan de förflyktigas.

Tio dagar senare, kl. 17 den 27 okt., observerar invånarna i Tarn a Gaillac samma fenomen. Även där faller den mystiska substansen från skyn efter det att en "flygande cigarr", åtföljd av en flock mindre föremål med samma egenskaper som de som sågs i Oloron, passerat över dem.

Den 27 oktober 1954 i Prato, Italien

Från en hotellterrass vid San Marco-torget observerar de båda hotellägarna Gennaro Lucchetti och Pietro Lastrucci på himlen två "upplysta spolar", åtföljda av en mycket vit strimma. Föremålen förflyttar sig men en svindlande hastighet. Den andra, vilken följer den första på ett kort avstånd, accelererar och när de är jämsides gör den en förändring av banan med 45°. Den första gör precis likadant. De två "cigarrerna" flyger mot Florens.

Ett par minuter senare blir fotbollsmatchen mellan Fiorentina-Pistoiese avbruten. Först vänder åskådarna, sedan spelarna och slutligen domaren näsorna mot skyn. Öven den kommunala stadion flyger två mystiska klotformade föremål omkring. De flyger utan inbördes omflyttning.

Mellan 14.20 och 14.29 överflygs Florens 3 gånger av dessa mystiska föremål. Tidningarnas redaktioner blir nerringda, under det att underliga ulliga fibrer faller över staden.

En ingenjörsstuderande, Alfredo Jacopozzi, har, till skillnad från de häpna vittnena i Oloron och Gaillac, sinnesnärvaro nog att stoppa den konstiga "bomullen" i ett steriliserat glasrör och att ta med det till prof. Giovanni Canneri, föreståndare rör institutet för kemisk analys vid universitetet i Florens. Den kände professorn, assisterad av kollegan prof. Danilo Cozzi, utför en snabb mikroskopisk och spektrografisk analys av den underliga substansen. Resultatet blir: Det rör sig om ett material med fibrig struktur och med anmärkningsvärd mekanisk resistens (motståndskraft) mot dragning och vridning. Vid upphittning brunfärgas det och efterlämnar en smältbar och genomskinlig återstod. Den smältbara lämnningen visar sig efter spektrografisk undersökning bestå av övervägande: bor, silikat, kalk och magnesium. Rent hypotetiskt skulle den undersökta substansen vara ett glasmaterial av borat-silikat i den mikrokemiska skalan.

"Vetenskapsmannen har inte velat säga något mer", uppger en välkänd tidning i staden. "Såsom opartiska och trovärdiga journalister kan vi endast fastslå att vi inte vill tillägga något annat än att "bomullsluddet" har setts falla från skyn samtidigt som befolkningen sett underliga saker hända på himlen ovanför staden."

En septemberdag 1966 i Gargano, Italien

Här är ännu en av många liknande händelser, även denna från Italien.

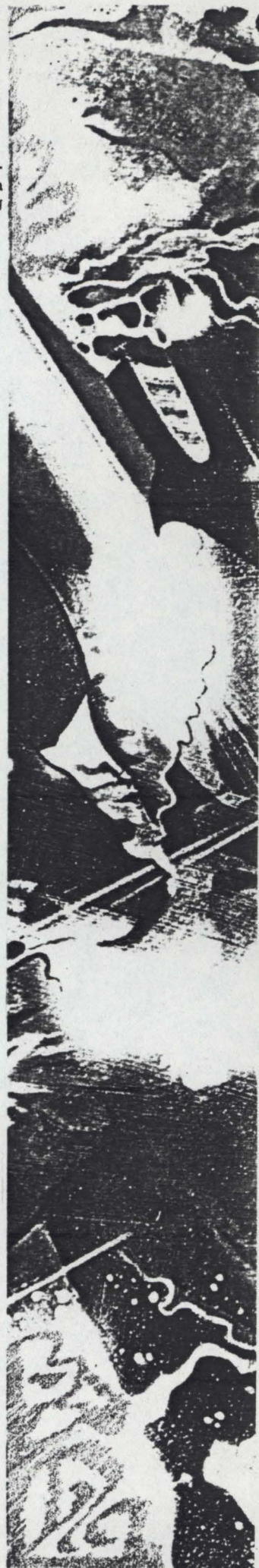
Det är skymning och en banktjänsteman, som befinner sig på utflykt med familjen, får syn på två flygande föremål. Mannen har en Zeiss Symbolica med ett Tessarobjektiv 1:2,8 i handen och i kameran finns en Agfa-film. Han tar ett par kort och sedan är föremålen försvunna. Fotona visar två lysande föremål: det första, till formen som en prästhatt, liknande de små föremål som setts vid de två föregående rapporterna. Vid förstoring av fotona avslöjas klara likheter med "de flygande tefaten" som setts i Oloron och Gaillac 1952.

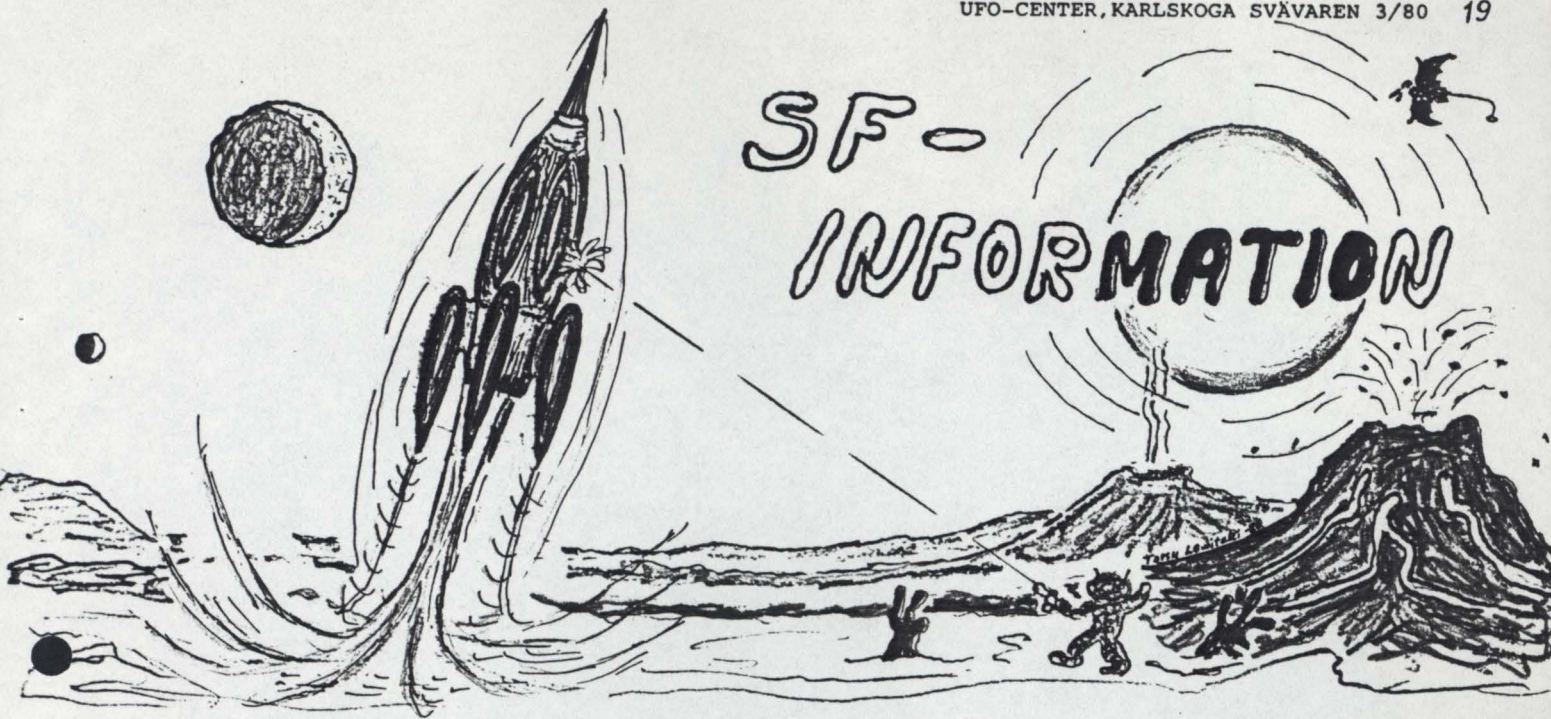
Beträffande den andra föremålet, som är cigarrformat, slås man genast av likheten med de stora tubformade föremålen refererade här ovan. Föremålen ses av vittnet ända till de försvinner vid bortre horisonten i nordväst. Här följer vittnets (mannens) egna ord: "Jag är inte i stånd att bedöma (vad det var), därför att jag aldrig har brytt mig om sådana här saker och inte heller tänker göra det, då jag har andra intressen. Inte desto mindre har händelsen gjort ett starkt intryck på mig därför att jag helt utsluter varje form av optisk synvilla." "Centro Unico Nazionale UFO" (CUN-UFO) har genomfört grannliga undersökningar av fotografierna, vilket har resulterat i att man ej har anledning att ifrågasätta dess äkthet. Tvärtom framhåller CUN att detta fotografiska bevis kan vara av ytterst stort värde om de någon gång sätts i samband med fallen i Frankrike 1952 och i Italien 1954.

Oloron, Prato, Gargano! Tre fall där hundratals ögonvittnen, vetenskapliga experiment och synbarligen äkta fotografier finns som bevis. Tre fall som ägt rum i Europa och som kan adderas till ett stort antal liknande observationer, som på sista tiden har rapporterats från olika delar av världen.

Dessa rapporter är skrivna av Roberto Pinotti i tidningen "l'Europeo" nr 51 1969. Återgivna i "Notiziario UFO", sept. 1979. Teckningen är avritad ur den franska tidningen "France Dimanche" från den 26 okt.-52 och handlar om Oloron-fallet.

Översättning: Eva Harling-Svensson

SF- INFORMATION

Hej alla SF-fans!

Det stundar ljusa tider med massor av nya SF-filmer t.ex. "Saturn 3", "Du sköna nya värld" (TV-serie), "The Black Hole" m.fl. När det gäller den lite mer faktabetonade avdelningen ser vi fram emot Carl Sagans jätteserie för TV, "Cosmos". Nedan rapporterar Jörgen om lite av det som just nu är aktuellt.

STAR TREK - THE MOTION PICTURE

Tre patrullerande Klingon-kryssare stöter på ett enormt moln i rymden som ligger i bana mot jorden. Klingon-kryssarna ger order om attack men molnet kan försvara sig och gör det med hjälp av en sorts "plasma" som totalförörstör skeppen. Nu återstår endast ett skepp som kan rädda jorden: USS Enterprise. Hon görs i ordning i hast och kapten Krik får återse sitt älskade skepp...

MER AVSLÖJAR VI INTE. SE FILMEN SJÄLV!

USS ENTERPRISE är 290 meter långt, 130 meter brett och har en besättning av c:a 431 man. Tophastighet 218 gånger ljushastigheten. HÄFTIGT!

Redan 1974 ville man första gången göra en film men manuset hamnade i papperskorgen. Men i augusti 1978 fick man klartecken från pamparna i Paramount. Nu startade bekymren: Enterprise måste renoveras och det gjorde man grundligt. Största delen av instrumenten i kommandokabinen fungerar och för att kunna få allt att fungera och kunna filma det åtgick 60 mil ledning. Jesca von Puttkamer (NASA) och Isaac Asimov tillkallades för konsultation om tekniska problem och för att skapa "tidsamosfär". Douglas Trumbull och John Dykstra ha med hjälp av ljuseffekter och dubbelkopiering och fiberoptik skapat allehanda vapen, skepp och innanmäten.

En överraskning utlovas i filmens slutsekvenser.

STAR TREK - The Motion Picture

Kapten Kirk: William Shatner
Mr. Spock: Leonard Nimoy

Story by: Alan Dean Foster
Music by: Jerry Goldsmith
Produced by: Gene Roddenberry
Directed by: Robert Wise

BOKTIPSET

David Campbell och Albert Fay Hill. HOTET FRÅN OVAN

Plötsligt dör tusentals människor inom ett visst område vid en viss tid av en sorts epidemi. En ny stad drabbas och paniken växer... Vilken stad blir nästa offer? Detroit, Los Angeles eller kanske New York. Vetenskapsmännen har ingen förklaring men plötsligt kommer en kvinnlig astrolog fram och pekar ut den okända källan till det hemska.

Boken är egentligen ingen SF-roman utan en fantasy-berättelse. Visserligen är 319 sidor lagom häftigt, men du kommer inte att kunna lägga ifrån dig boken förrän den är slut, jag lovar.

GEORGE LUCAS

STJÄRNORNAS KRIG

Romanen från succe-filmen "Stjärnornas krig", berättelsen om den unge farmaren Luke Skywalker dras in i en rafflande kamp mellan rebellerna och imperiet. Stjärnornas Krig är mycket välskriven och utges av Tidens Förlag. Anledningen att vi inte beskrivit handlingen närmare är att vi i förra numret presenterade filmen.

REKORD

STAR TREK har under de tre första veckorna i USA och Canada spelat in inte mindre än 50 miljoner kronor.

FANTASY

Slå upp tidningsannonserna över bioprogrammet i en storstad, så märker du att utbudet på SKRÄCKFILMER är stort. Så inte kan vi låta detta gå oss här på redaktionen obemärkt förbi. Fantasy är också en sorts science fiction, så varför inte ge tips om filmer ibland... Vassego!!!

DIMMAN, är en film gjord av John Carpenter (han som gjorde "Alla helgons natt"). Filmen är garanterat otäck enligt amerikanska tidningar och vem kan motstå reklamtexten: "Det du inte ser skadar dig inte, det dödar dig!!!"

PRESSTOP, PRESSTOP...

IT, Reuter, Apf, Upi

En av landets farligaste mördare rymde igår från den slutna avdelningen på mentalsjukhuset där han vårdas. Vid tidigare mord, har han alltid först ringt upp offret och skrämt dem innan han slår till och mördar.

Polisen fruktar att han nu kommer att arbeta på samma sätt. Allmänheten varnas och uppmanas att kontakta polisen omedelbart efter ett mordhot...

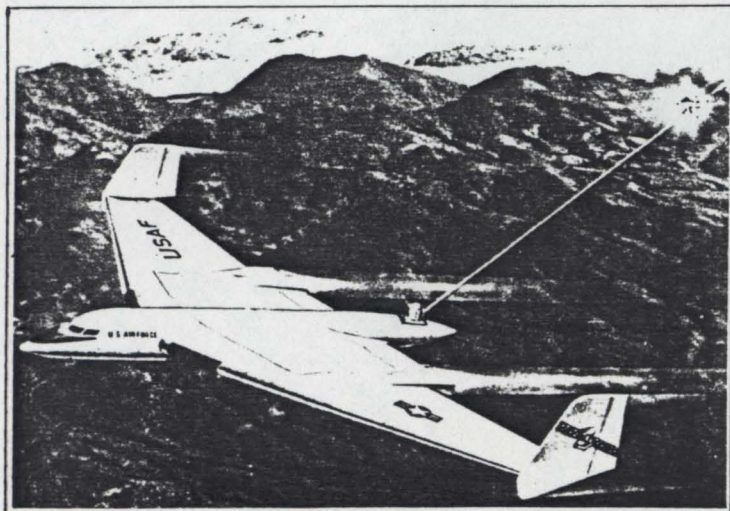
"WHEN A STRANGER CALLS" heter filmen som har den här läskiga handlingen. Se den på egen risk.

Källa, Filmtidningen nr.7/80

Jörgen S.

SCIENCE FICTION BLIR VERKLIGHET

North American Aircraft Division hos Rockwell International Corporation i Los Angeles, California har lämnat ut information om dess Innovative Strategie Design-Program med beteckningen ASADS. Det handlar om studiet av ett framtida bemannat bombplan, vilket skulle kunna vara insatsklart i slutet av detta århundrade.

I projektet enligt bilden tänker man sig ett svanslöst bombplan av typen "flygande vingen" vilket tänks utrustad med en finess, som sedan länge har funnits i science-fiction-världen. Nämligen en LASERKANON. Den är placerad i ett torn bak på vingen och har en eldgivningsvinkel av nästan 360°. Den kan alltså skjuta i alla riktningar runt om. Detta plan skall drivas enligt senaste teknologi med 2-D-JET.

Kom sen och säg, att inte SF styr och påverkar utvecklingen.

(Källa: FLUG REVUE 11/79)

Översättare: Owe E. Lewitzki, SVÄVAREN.

Sagogripen

Efter att ha avvecklat de gamla klassiska diskussionsämnena - så som kärnkraftens utveckling, luft- och vattenföroreningarna och de senaste geniska landvinningarna - gled vi över på de interplanetariska kommunikationerna.

-Vad är det som säger, att denna lilla planet, som vi kallar för jorden, skulle vara den enda himlakroppen i universum som styrs av intelligenta varelser med ett utseende och beteendemönster som liknar vårt? Detta måste vara felaktigt. Jag är övertygad om, att det snarare är så, att vi skulle få finna oss i att vara små, små sparvar i en interstellärisk tranedans, om vi ställde upp i ädel tävlan mot invånare från andra planeter - i andra solsystem.

Doktor Fischer hade plockat framsin lilla sagogrip, som han höll i upprätt ställning på bordduken, lätt stödd mellan sina båda pekfinger.

-Hypoteser, utan acceptabla bevis, inföll Professor Jenkins från Harvard University.

-Se på den här. Låt den gå runt. Och säg mig vad det är för metall den är gjord av.

Doktor Fischer lämnade över amuletten till sin bordsgranne på höger, Professor Toyato från Kobe i Japan.

Japanen tog emot den, till synes ointresserad. Han vägde den i sin hand - och kastade den ifrån sig på bordet - med ett uttryck av ohöjd förvåning i sitt markerade ansikte.

-Den väger ju ingenting! Och den är kall som is!

Professor Toyato böjde sig över bordet och granskade "sagogripen" mycket ingående med närsynta ögon. Därpå tog han upp den på nytt och studerade den noggrant genom ett litet förstöringsglas, som han plockade fram ur bröstfickan.

-Märklig. Mycket märklig, var hans enda kommentar, varpå han lämnade den vidare till Doktor Koslov från Leningrad.

Överraskningsmomentet fanns inte längre kvar, men ryssens intresse var därför inte mindre påtagligt. Doktor Koslov var också amatörgeolog, och en så ovanlig specie som denna "sagogrip" måste anses som ett kuriosum för denne sympatiska ryss från staden vid Neva.

-Det är i varje fall metall. Ingen tvekan om det.

av
Sanno J.

Vi var fem forskare som hade deltagit i en tredagars kontaktkonferens i en mellan-europeisk stad. I morgon skulle vi bryta upp för att återvända till våra respektive länder och våra laboratorier. Alla utom Doktor Fischer, som hade sin verksamhet förlagd till just den här staden.

En intressant människa, Doktor Fischer. Asketisk med mycket enkla mat- och dryckesvanor. Och ändå var han den vitalaste av oss alla. Rastlöst, nervöst vital, med en blick som tycktes kunna infånga allt och alla. Just denna blick gjorde förresten ett sällsamt intryck på mig. Ögonen hade en obeskrivlig blågrå lyster, som jag aldrig sett maken till hos någon annan människa. Outgrundliga, men samtidigt mycket vänliga.

Ofta satt han och lekte med en liten amulett föreställande ett sagodjur - en grip - eller någonting liknande.

Beskedet, som kom efter en mycket ingående granskning, var kort och koncist. Precis som allt när det gällde Koslov.

Det var min tur, och jag måste erkänna att jag var nyfiken på föremålet, som så till den grad hade brutit Professor Toyatos nedärvda asiatiska stoicism.

Ja, den var lätt. Det var som att hålla en bit kartong i handen, en bit iskall kartong. Och ändå var den ungefär 10 mm tjock och drygt 7 cm hög. Jag försökte repa i den med min tumnagel, men den var hård - mycket hård. Jag måste hålla med Koslov om, att den måste vara av metall.

Jenkins upprepade granskningsproceduren lika noggrant som vi andra, och lämnade därpå tillbaka amuletten till Doktor Fischer.

-Och vad vill du bevisa med den där?

Jenkins var den store realisten i sällskapet. Den som gick rakt på det mål han hade ställt upp, utan att låt sig påverkas av några störande yttre faktorer.

Doktor Fischer skrockade godmodigt.

-Jag kan tala om, att jag har låtit analysera den flera gånger, men ingen har hittills lyckats härleda ursprunget.

-Var har du fått tag på den? frågade jag.

-Jag köpte den för 2 francs av en arabisk köpman på loppmarknaden i Paris. Och han i sin tur hade köpt den tillsammans med en del annat kram i en Tunisisk basar.

-Jag väntar fortfarande på ditt svar.

Jenkins framhårdade i sitt sökande efter logik.

Fischer slog ut med händerna.

-Jag är beredd att påstå, att vi skulle kunna dra ut mycket långtgående konsekvenser av vad denna i och för sig obetydliga tingest representerar. Jag skulle till och med vilja gå så långt som att påstå, att den ger en antydning om förekomsten av en levnadsform som radikalt skulle revidera det som vi - med självhävdelse - kallar för civilisation till någonting mycket oväsentligt.

-Och hur långt har en sådan högsta livsform nått? Professor Toyato ställde frågan på sitt lågmälda, artigt intresserade sätt.

-Jag sa' inte "högsta livsform", Toyato, men en livsform, som på oss skulle verka

överväldigande. Den kan ha nått så långt, kära vän, att liv och död inte längre är det skrämmande okända frågetecknet, som det är för oss här på denna lilla planet.

-Nej, nu håller vi på att halka in på rena vidskepelserna, och då tycker jag att det är bäst att bryta upp. Mitt plan lyfter tidigt i morgon, och jag måste få litet sömn. Tack för angenäm samvaro. Flyg bara inte för högt.

Professor Jenkins skakade hand med oss och lämnade matsalen.

Koslov och Toyato följde hans exempel kort därefter.

Kvar var Doktor Fischer och jag.

-Har du lust att följa med mig hem på en liten drink. Ja, själv dricker jag inte alkohol, som du vet, men jag har ett litet "batteri" bjudsprit. Och dessutom skulle jag vilja göra ett litet experiment, som fordrar din benägna medverkan.

Fischer verkade avgjort angelägen, och även om jag hade velat lägga mig och läsa en intressant bok, så måste jag medge, att Fischers föreslagna experiment väckte min nyfikenhet.

När vi kom ut från hotellet, kändes den svala alpluften uppfriskande efter kvalmet och stämnet i den rökfyllda matsalen.

En taxi vinkades fram, och Fischer uppgav adressen.

-25, Rue du Capitole.

Färden gick genom livliga, upplysta stadsdelar, och vidare utefter strandgatan mot den äldre, men en gång så aristokratiskt eleganta östra stadsdelen.

Taxin stannade framför ett stenhus i "kolonialstil" med en något misskött gräsmatta, som avgränsade huset från gatan.

Doktor Fischer läste upp den stora, snidade och med järnkläpp försedda porten. Han tände belysningen och bjöd mig stiga in.

Huset var sparsamt möblerat med gamla, tunga möbler i läder och plysch. Jag visades in i ett rum, vars möblering bestod av väggfasta bokhyllor, ett enormt skrivbord av mahogny, framför vilket stod två bastanta läderfåtöljer. En plyschklädd schäslong stod placerad i ett hörn. Den klassiska isbjörnsfällan var rummets enda golvbeklädnad.

På anmodan sjönk jag ned i en av fåtöljerna och blev serverad fin skotsk whisky med soda i ett stort kristallglas.

Min värd sa' ingenting på en lång stund, men såg intresserad på, medan jag läppjade på min grogg.

-Du har väl också upplevt någonting, någon gång, för vilket du skulle vara beredd att betala praktiskt taget vad som helst för att ha gjort?

Den direkta frågan väckte olustiga minnen till liv. Och visst kunde jag svara jakande utan ett ögonblicks tvekan.

Jag blir aldrig fri från den där ångestkänslan, när jag tänker tillbaka på den hemska eftermiddagen för ett tiotal år sedan. Det unga, älskade men förskrämda ansiktet - rösten som bönföll mig att sakta farten - mitt eget ungdomliga övermod - uppsluppenheten och känslan av att äga hela världen.

Jag minns mycket vagt en kurva med skyddssikt och en militärkolonn med tunga fordon, som plötsligt dök upp.

Ett skrik! Ett brak! Så mörker - och tystnad.

Det dröjde länge innan jag fick klart för mig att Karin var borta. Och att skulden var min. Jag skulle kunna berätta mycket om hur det blev sedan. Men vad tjänar det till?

Genom arbetet, forskningen, har jag lyckats återvinna något som kan liknas vid jämnmod.

-Du behöver inte säga mera. Men det ligger tröst i vetskapen om, att det finns krafter, som är betydligt starkare än vi anar.

Återigen stärktes jag i känslan av att Fischer var någon helt annan än den han gav sig ut för att vara. Hans orakelmässiga, kvasifilosofiska infall var legio. Hos sensibla personer med fanatiskt teosofisk läggning skulle han mycket väl kunna framstå som en nyuppstånden profet, ja rent av en Messias.

Flera gånger hade han visat prov på sin förmåga att analysera tankeverksamheten hos andra människor på ett häpnadsväckande sätt. Jag vill inte förneka, att jag var imponerad över kombinationen av klarsynthet i aktuella frågor och hans övertygande slutledningsförmåga när det gällde mera hypotetiska ämnen.

-Och nu till vårt experiment. Vill du lägga dig på schäslongen därborta.

Jag rycktes bort från mina tankar.

Motvilligt intog jag min plats på den något nötta möbelen, och väntade på vad som skulle komma.

-Är det fråga om någon sorts hypnos?

-Någonting ditåt. Vi skulle kunna kalla det för - interkonstellatorisk magnetism-.

-Låter imponerande. Vad innebär det?

-Det kan jag inte avslöja. Du kommer att uppfatta resultatet som otroligt, innan du förstår verkligheten bakom. Du kommer att få uppleva någonting som är en naturlig företeelse för de intelligenta människor som bor på planeter i andra solsystem, och som äger förmåga att verkligen analysera väsentligheterna i framstegsvänliga samhällsbildningar.

Jag kände mig avgjort olustig. Vad var det jag hade gett mig in på? Jag kände hur kallsvetten började sippra fram.

-Vem är du egentligen? Vad är det här för hokus-pokus?

-Se så, min vän. Vem jag är kommer du underfund med så småningom. Betrakta mig som en mycket god vän, som i dig anser sig ha funnit den kontakt som jag länge har sökt. När det är över kommer du att vilja tacka mig. Se på den här - och slappna av! Vi ses igen!

Rösten var skarp, och de sällsamma blågrå ögonen hade en intensiv lyster.

Det var den lilla sagogripen han höll upp framför mig.

Och se!

Den började skifta färg. Som en metallklump i en smältugn. Frändjuprött - klarrött - ljusrött - till vitt.

Jag kunde inte röra mig. Inte ett ljud lyckades jag få fram. Tungan var stel och kändes som om den bara växte i munnen på mig. Ljuset i rummet tonades ned, tills det föreföll som om det bara var jag och den lilla, nu klart lysande sagofiguren kvar i rummet.

Doktor Fischer var försvunnen!

Det kändes som om jag började snurra runt - runt!

Efter en stund upphörde snurrandet, och jag fann mig själv i fullkomligt mörker, med en sugande känsla, som om jag låg i ett vakuumfyllt rum.

Jag borde ha varit panikslagen, men jag hade en känsla av att uppleva någonting som inte angick mig. Ja, som om jag var i en mörk biosalong och hade slappnat av i väntan på att filmen skulle börja.

Och se - det var precis vad som hände. Korta, klara, ständigt växlande stillbilder på en vit skärm. Bilder ur mitt eget liv! Som hade fel sekvens! Först sådant som hade hänt nyligen, och sedan - sedan sådant som låg längre tillbaka i tiden - allt längre tillbaka. Det var som att se en film som vevades baklänges. Och där -

-Nej, nej, inte det!

Jag försökte blunda - men kunde inte.

Först militärkolonnen, sedan vägen - Karins förskrämda ansikte - mina händer på ratten - och plötsligt var allt svart igen.

Efter en stund började bildväxlingen på nytt. Men nu var det sådant som var obekant för mig. Och ändå var jag med. Jag - och Karin! Återigen Karin och jag! Vad var detta? Visst var det Karin och jag! Nej, nej, jag höll på att bli vansinnig!

-Fischer, Fischer, var är du? Sluta upp - hör du! Jag vill inte vara med om ditt förbannade experiment längre!

Bilderna försvann, och snurrandet började igen, tills det var som en enda röra av ljus och mörker. Ljus - mörker. Så bara mörker-.

- - - - -

-Jaså, Doktor Lundberg är vaken.

Jag såg mig omkring. I stället för att ligga på en gammal schäslong, låg jag i vad som föreföll mig vara en sjukhussäng. En sköterska i dok, mantel och stärkt, vitt förkläde stod framme vid fönstret och fyllde en injektionsspruta.

-Var är jag, och hur har jag kommit hit?

Huvudet värkte fruktansvärt, och jag kände mig ynklig.

-Jag är Syster Constance, och detta är Den Heliga Moderns Sjukhem. Ni blev hämtad hit med ambulans i går kväll, sedan ni kommit i vägen för ett mindre ras vid ett rivningshus på Rue du Capitole.

-Ja, jag var hemma hos Doktor Fischer, på 25, Rue du Capitole.

Sköterskan såg frågande på mig.

-Rue du Capitole är en återvändsgata, som skall saneras, och där alla husen håller på att rivas. Där kan inte gärna er Doktor Fischer ha bott. Förresten sa' ambulansföraren att han tyckte det var egendomligt att ni

låg just där de hade hittat er. Vid ett halvrivet hus, en bit in från gatan. Men nu får ni inte prata. Ni skall sova en stund till, och därefter kommer ni att känna er mycket bättre.

Trots mina lama protester stack hon in sprutan i armen på mig, och jag domnade långsamt bort.

När jag vaknade satt Doktor Koslov och Professor Toyato vid min sida. Det var uppmuntrande att se dessa två hedersmän igen.

-Vi hörde om din olyckshändelse, så vi beslöt oss för att uppskjuta resan till ett senare plan. Skönt att det inte är någon större fara med dig.

Min hand försvann i Koslovs björnnäve. Toyato log och nickade instämmande.

-Inte fysiskt i varje fall. Men det är fullkomlig kaos uppe i datacentralen. Jag är fullkomligt virrig. Men säg mig, var är Fischer?

-Fischer?

Båda verkade lika oförstående.

-Ja, Fischer? Vid Fysiska Laboratoriet här i sta'n? Han som var tillsammans med oss på hotellet i går kväll?

De såg menande på varandra.

-Du måste ha fått en ordentlig smäll. Nog kommer du väl ihåg vilka vi var i går kväll? Jenkins, amerikanaren, Toyato och så du och jag. Vi bröt upp samtidigt, och du sa' att du skulle ta dig en promenad. Men hur du kom att hamna i andra änden på sta'n är en gåta. Och inte känner jag någon Doktor Fischer, och inte lär du kunna hitta något Fysikaliskt Laboratorium här i sta'n heller.

Min förvirring var fullständig.

-Menar ni att det inte fanns någon Doktor Fischer med oss i går kväll?

-Absolut! Doktor Fischer var en ny bekant-
skap för oss. Och nu måste vi tyvärr gå, så att vi inte tröttar ut dig. Allt kommer att klarna skall du få se, när du har fått vila några dagar.

Koslov såg smått road på mig, medan Toyato betraktade mig med en min som snarare uttryckte medlidande.

Rummet blev så tyst och tomt, när de hade gått. Jag var ensam igen med mina förvirrade tankar.

Hade jag verkligen drömt alltsammans? Jag vägrade absolut att tro det.

Syster Constance kom in med en thébricka, och jag fick en ny chock -

-Jag kan hälsa från er fru. Hon har nyss ringt och frågat hur det var.

-Min fru?

Jag formligen skrek ut orden. Syster såg smått bestört på mig.

-Ja, er fru. Hon kommer med ett SAS-plan i kväll sa' hon, så snart hon har installerat era pojkar hos sin mor.

Våra pojkar! Vad var det här? Var jag gift? Med vem?

En fantastisk tanke slog mig. Jag kom ihåg Doktor Fischers ord .. "den kan ha nått så långt, kära vän, att liv och död inte längre är det skrämmande okända frågetecknet.." och "när det är över kommer du att vilja tacka mig".

-Säg mig, syster - min fru - sa' hon sitt namn, sitt förnamn menar jag?

-Ja, hon presenterade sig som fru Karin Lundberg från Uppsala i Sverige, och att hon var maka till Docent George Lundberg.

-Tack, syster, tack!

Långsamt började jag fatta. Bilderna i mörkret. Först den bakvända bildsekvensen, och sedan de obekanta bilderna. Doktor Fischers orakelmässiga liknelser och förklaringar. Doktor Fischer, ja. Eller vem han var. Samma sak som jag hade undrat när "experimentet" började.

Han hade frågat, om det var något för vilket jag skulle vara beredd att betala praktiskt taget vad som helst för att ha gjort.

Kom han från en civilisation som hade nått så långt, att det var möjligt att vrida tillbaka tiden och ändra på sådant som redan hade hänt? Men var passade jag in i pusslet? Vad hade jag för egenskaper, som kvalificerade mig för en sådan ynnest?

Dessa och många, många andra frågor skulle jag komma att grubbla över tills jag kom i kontakt med den mystiske Doktor Fischer på nytt. "Vi ses igen" .. var det sista han sa'. Detta återseende ser jag fram emot med oförställd nyfikenhet - och bävan.

För ögonblicket var det viktigare och underbarare, att jag skulle få träffa Karin igen. Karin, som jag trodde var förlorad för mig för alltid. Älskade, varma, levande Karin - som var min hustru. Och pojkarna - som fanns i detta nya liv, som jag fått till skänks av en märklig människa från ett annat solsystem.

Min kavaj hängde på en stol intill sängen, och jag stack ned handen i innerfickan för att plocka fram min anteckningsbok, som jag visste skulle finnas där.

I stället kände jag någonting kallt, metalliskt i fickan.

Jag plockade fram en liten amulett som hade formen av ett fantasidjur med örn huvud och lejon kropp.

Doktor Fischers "Sagogrip"!

Jag behövde inte längre sväva i okunnighet. Doktor Fischer existerade. Beviset härpå höll jag i min hand.

Återigen måste jag fråga, varför han hade valt just mig till sin förtrogne.

Var fanns han nu?

Vad var det för civilisation han representerade?

Skulle jag träffa honom igen?

Ja, därom var jag helt övertygad. Men hur och var återstod att se.

Och hur skulle jag då kunna gottgöra honom? För aldrig har en människa på denna jord stått i en sådan tacksamhetsskuld till en annan människa - eller överjordiskt väsen. Vilket var det?

Men jag hoppas att den gode doktorn förlåter mig, om jag hävdar, att jag har andra och viktigare saker att tänka på en tid framöver.

Min fru har nämligen stämt träff med mig i kväll.

Det är ofattbart. Det är sagolikt. Men beviset för att sagor ibland blir sanna har jag i min kavajficka.

Sagogripen!

KLIPPT & SKURET

Var det UFO han såg?

Vad var det för ett UFO, oidentifierat flygande föremål, som passerade över Filipstad härom kvällen? Det undrar förre polismannen Nils Frankén, som med enga ögon såg ett himlafenomen på uppskattningsvis hundra meters höjd. Och det var inget litet flygande föremål!

—Det var långt som en lastbil med timmersläp och ungefär lika högt, berättar Nils Frankén. Framifrån såg det ut som en stor buss och det lyste väldigt starkt om den. Från sidan kunde man se kanske åtta meter långa fönster, 75-80

(Forts. på sidan 12)

UFO...

(Forts. från sidan 1)

Serious about UFOs

SIR—The viewpoint of your leader headed "Saucery" (Nov. 29) is to be applauded and admired. Ufology, by its nature, will always suffer from hoaxes and sensationalist reporting and the sincere and objective approach you have adopted to the subject, is, I believe, a significant advance in the study of what could prove to be mankind's strangest, and who can tell, most solemn mystery. I trust that you will continue reporting events of note, for the benefit of the many serious-minded UFO students.

HUGH STAPLES
London, SW13.

The Daily Telegraph 4/12-79

centimeter höga med fullt sken. Det var ett eldrött sken ur fönstren, som glöd gat. Och hela det stora himlafenomenet passerade alldeles ljudlöst, det var som ett svagt sus bara.

Nils Frankén bor vid Ringvägen 8 och det flygande föremålet hade samma riktning som Klippgatan. Frankén kontaktade givetvis sina forna kollegor vid Filipstads-polisen för att höra hur många rapporter man där hade fått in om himlafenomenet, men endast två pojkar hade rapporterat att de sett det. Pojkarna ansåg att det stora lysande föremålet var på vkg i riktning mot Gammelkroppa-hället, medan Nils Frankén anser att det var en riktning någonstans mellan Gammelkroppa och Nykroppa.

Och exakt kl. 21.40 förra lördagen såg Nils Frankén himlafenomenet. Han har sedan väntat att få se uppgifter om att flera sett det, men endast från Hagfors har rapporter hörts.

"Outsinlig kraftkälla" Jonosfären i svenskt höstprojekt

DN 800415

— Det är förvånande hur liten plats fusionsenergin fått i den omfattande debatten om alternativa energikällor. Ändå är det helt klart att alla kärnkraftverk kan stängas för gott när fusionsenergin blir verklighet. Den energin har ju en outsinlig kraftkälla.

Det framhåller Sixten Olsson teknisk chef för rymdprojektet Eiscat i Kiruna i en artikel i Norrlandsförbundets publikation Norrländsk tidskrift. I höst skall enligt planerna grundforskning- en om jonosfären inledas.

Projektet är egentligen en fortsättning på den forskning om norrskenet som inleddes av några fysiker redan 1957. Forskningen gäller ytterligare kunskaper om plasman — universums energi. Solen och stjärnorna är jätteklot av plasma med elektriskt laddad gas med uppemot 100 miljoner graders värme — sk fusionsenergi.

— Ju mer vi lär oss om processerna i plasman, desto närmare kommer vi lösningen av problemet om hur denna enorma kraft skall tyglas, säger Sixten Olsson.

I USA och Sovjet bedrivs sedan flera år tillbaka försök med fusionsenergi. (TT, Sundsvall)

Nu blommar det i rymden...

MOSKVA (AP). Nu blommar det i rymden. Kosmonauterna på den sovjetiska rymdstationen "Saljut 6" ska odla orkidéer mellan alla vetenskapliga uppgifter, rapporterar Tass. Planterna finns i ett växthus som kom till rymdstationen med "Soyuz 35", en obemannad farkost som dockade med "Saljut 6" innan rymdmannen Leonid Popov och Valeri Rjumin sköts upp i onsdags. — Experterna tror att observation av blommorna gör det möjligt inte bara att få nya vetenskapliga data utan kommer också att bidra till manskaps- trivsel, enligt en rapport från den sovjetiska nyhetsbyrån.

Sovjet sände upp rymdfarkost

MOSKVA (TT-TASS) Sovjetunionen sände på onsdags upp en bemannad rymdfarkost som skall docka med rymdstationen Saljut. Ombord på rymdskeppet Soyuz 35, finns två män, Leonid Popov och Valeri Rjumin. Det officiella sovjetiska beskedet om färden kom 17.45 svensk tid.

Varning för solstrålarna

BOCHUM. De största solfläckarna på 20 år har uppstått, rapporterar tyska det från observatoriet i väst-tyska Bochum på lördagen. Från och väderlek påverka radiotrafik tronomerna. Det är fyra stora fläckar och ett antal mindre som nu täcker ett van. Förutom ett område av solakt kan det höga område av solakt innehåra ett aktivitet på solen på lägre höjd för att undvika att passagerarna utsatts för radioaktiv strålning. (TT-REUTER)